

**MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU**

PREDMET BR. IT-05-88-T

**TUŽILAC
MEĐUNARODNOG SUDA**

PROTIV

**VUJADINA POPOVIĆA
LJUBIŠE BEARE
DRAGE NIKOLIĆA
LJUBOMIRA BOROVIĆANINA
RADIVOJA MILETIĆA
MILANA GVERE
VINKA PANDUREVIĆA**

OPTUŽNICA

Tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, na osnovu svog ovlaštenja iz člana 18 Statuta Međunarodnog suda, optužuje:

**VINKA PANDUREVIĆA
LJUBIŠU BEARU
VUJADINA POPOVIĆA
DRAGU NIKOLIĆA
LJUBOMIRA BOROVIĆANINA**

za **GENOCID, UDRUŽIVANJE RADI VRŠENJA GENOCIDA, ZLOČINE PROTIV ČOVJEČNOSTI i KRŠENJA ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA, uključujući: istrebljivanje, ubistvo, progone, prisilno premještanje i deportaciju, kako slijedi; te**

**RADIVOJA MILETIĆA
MILANA GVERU**

za **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI i KRŠENJE ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA, uključujući: ubistvo, progone, prisilno premještanje i deportaciju, kako slijedi.**

OPTUŽENI

1. Briše se.
2. **RADIVOJE MILETIĆ**, od oca Mitra, rođen 6. decembra 1947. u Štoviću, opština Foča, Bosna i Hercegovina.
3. **MILAN GVERO**, od oca Đorđa, rođen 4. decembra 1937. u Mrkonjić-Gradu, opština Mrkonjić-Grad, Bosna i Hercegovina.
4. **VINKO PANDUREVIĆ**, od oca Jovana, rođen 25. juna 1959. u Jasiku, opština Sokolac, Bosna i Hercegovina.
5. **LJUBIŠA BEARA**, od oca Jovana, rođen 14. jula 1939. u Sarajevu, opština Sarajevo, Bosna i Hercegovina.
6. **VUJADIN POPOVIĆ**, od oca Vićentija, rođen 14. marta 1957. u Popovićima, opština Šekovići, Bosna i Hercegovina.
7. **DRAGO NIKOLIĆ**, od oca Predraga, rođen 9. novembra 1957. u Brani Bačić, opština Bratunac, Bosna i Hercegovina.
8. Briše se.
9. **LJUBOMIR BOROVIČANIN**, od oca Milorada, rođen 27. februara 1960. u Han-Pijesku, opština Han-Pijesak, Bosna i Hercegovina.

OVLAŠTENJA NADREĐENOG / POLOŽAJ OPTUŽENOG

10. Briše se.

RADIVOJE MILETIĆ

11. U periodu u kojem su se desili događaji navedeni u ovoj Optužnici, **RADIVOJE MILETIĆ** je bio načelnik Odjeljenja za operativno-nastavne poslove i zastupnik načelnika Glavnog štaba VRS-a. Kao zastupnik načelnika štaba, vršio je dužnost glavnog savjetnika komandanta i imao je, između ostalog, ključnu ulogu u organizaciji i pripremama za provođenje namjera, naređenja i direktiva komandanta od strane štaba i podređenih jedinica.

MILAN GVERO

12. U periodu u kojem su se desili događaji navedeni u ovoj Optužnici, **MILAN GVERO** je bio pomoćnik komandanta za moral, vjerska i pravna pitanja Glavnog štaba VRS-a. Na tom položaju **MILAN GVERO** je bio jedan od sedam pomoćnika komandanta koji su bili neposredno odgovorni komandantu Glavnog štaba generalu Ratku Mladiću.

VINKO PANDUREVIĆ

13. U periodu u kojem su se desili događaji navedeni u ovoj Optužnici, **VINKO PANDUREVIĆ** je u činu potpukovnika komandovao i rukovodio Zvorničkom brigadom Drinskog korpusa VRS-a. Kao komandant brigade bio je, između ostalog, odgovoran za planiranje i rukovođenje aktivnostima svih podređenih formacija svoje brigade, u skladu s instrukcijama nadređene komande.

LJUBIŠA BEARA

14. U periodu u kojem su se desili događaji navedeni u ovoj Optužnici, **LJUBIŠA BEARA** je imao čin pukovnika i bio je načelnik za bezbjednost Glavnog štaba VRS-a. Kao načelnik za bezbjednost, odgovarao je svom nadređenom, Zdravku Tolimiru. U sklopu svojih dužnosti, bio je, između ostalog, zadužen za rukovođenje jedinicama Vojne policije Glavnog štaba, među kojima je bio i 65. motorizovani zaštitni puk, te za predlaganje načina angažovanja Vojne policije. On je, na širem planu, bio zadužen i za koordinaciju s organima Ministarstva unutrašnjih poslova (MUP) u zonama odgovornosti šest korpusa VRS-a.

VUJADIN POPOVIĆ

15. U periodu u kojem su se desili događaji navedeni u ovoj Optužnici, **VUJADIN POPOVIĆ** je imao čin potpukovnika i bio je načelnik za bezbjednost u štabu Drinskog korpusa. Kao načelnik za bezbjednost Drinskog korpusa, odgovarao je svom nadređenom, komandantu Drinskog korpusa. Bio je, između ostalog, zadužen za rukovođenje jedinicama Vojne policije Drinskog korpusa i za predlaganje načina angažovanja tih jedinica. On je, na širem planu, bio zadužen i za koordinaciju s organima MUP-a u zoni odgovornosti Drinskog korpusa.

DRAGO NIKOLIĆ

16. U periodu u kojem su se desili događaji navedeni u ovoj Optužnici, **DRAGO NIKOLIĆ** je imao čin potporučnika i bio je načelnik za bezbjednost Zvorničke brigade. Kao načelnik za bezbjednost Zvorničke brigade, **DRAGO NIKOLIĆ** je odgovarao svom komandantu **VINKU PANDUREVIĆU**. Bio je, između ostalog, zadužen za rukovođenje četom Vojne policije Zvorničke brigade, te za predlaganje načina angažovanja čete Vojne policije Zvorničke brigade. On je, na širem planu, bio zadužen i za koordinaciju s organima MUP-a u zoni odgovornosti Zvorničke brigade.

17. Briše se.

LJUBOMIR BOROVIČANIN

18. U periodu u kojem su se desili događaji navedeni u ovoj Optužnici, **LJUBOMIR BOROVIČANIN** je bio zamjenik komandanta Specijalne brigade policije MUP-a Republike Srpske (RS). Dana 10. jula 1995. imenovan je za komandanta združenih snaga jedinica MUP-a, sastavljenih od

elemenata 2. odreda specijalne policije RS iz Šekovića, elemenata 1. čete PJP (Posebne jedinice policije) opštinske policije u Zvorniku i jedinice policajaca RS iz Centra za obuku na Jahorini. Dana 10. jula 1995., **LJUBOMIR BOROVIĆANIN** je dobio naređenje da se 11. jula 1995. javi Radislavu Krstiću, tadašnjem načelniku Štaba Drinskog korpusa VRS-a, u Bratunac. Od 11. jula 1995. do 18. jula 1995. ili približno tog datuma, **LJUBOMIR BOROVIĆANIN** je bio pod komandom VRS-a, konkretno generala Krstića. Kao komandant združenih snaga MUP-a, on je u periodu od 11. do približno 18. jula 1995. godine, između ostalog, bio odgovoran za planiranje aktivnosti svih podređenih formacija pod njegovom komandom i rukovođenje tim aktivnostima, u skladu s instrukcijama nadređene komande.

Napomena: za jedinice MUP-a koje su djelovale pod komandom i rukovodstvom **LJUBOMIRA BOROVIĆANINA** izričito se niže u tekstu navodi da su djelovale u tom svojstvu.

ČINJENIČNI KONTEKST

19. Dana 12. maja 1992., Momčilo Krajišnik, predsjednik Narodne skupštine RS, potpisao je sljedeću "ODLUKU O STRATEŠKIM CILJEVIMA SRPSKOG NARODA U BOSNI I HERCEGOVINI", objavljenu 26. novembra 1993. u *Službenom glasniku Republike Srpske*:

"Strateški ciljevi, odnosno prioriteti srpskog naroda u Bosni i Hercegovini:

u relevantnom dijelu teksta

Državno razgraničenje od druge dve nacionalne zajednice.

Uspostavljanje koridora u dolini reke Drine, odnosno elimisanje Drine kao granice između srpskih država... "

20. Nakon što je u proljeće 1992. izbio oružani sukob u Republici Bosni i Hercegovini (BiH), vojne i paravojne snage bosanskih Srba napale su i okupirale gradove, naselja i sela, među kojima Bijeljina i Zvornik, u istočnom dijelu zemlje, i učestvovala u kampanji etničkog čišćenja koja je dovela do masovnog iseljavanja civila bosanskih Muslimana u enklave Srebrenica, Goražde i Žepa.
21. Dana 19. novembra 1992., general Ratko Mladić izdao je Direktivu op. br. 04. U toj Direktivi naložio je Drinskom korpusu, jednom od pet korpusa VRS-a, sljedeće: "nanositi (neprijatelju) što veće gubitke i prisiliti ga da sa muslimanskim stanovništvom napusti prostore Birča, Žepe i Goražda".
22. Dana 16. aprila 1993., Savjet bezbjednosti Ujedinjenih nacija, shodno Glavi VII Povelje UN-a, usvojio je Rezoluciju br. 819, u kojoj je zatražio da sve strane u sukobu u Republici Bosni i Hercegovini Srebrenicu i područje oko nje smatraju "zaštićenom zonom", u kojoj neće biti nikakvih oružanih napada niti neprijateljstava. Dana 6. maja 1993., Savjet bezbjednosti usvojio je

Rezoluciju br. 824, kojom su Srebrenica i Žepa proglašene "zaštićenim zonama".

23. Dana 4. jula 1994., potpukovnik Slavko Ognjenović, tadašnji komandant Bratunačke brigade Drinskog korpusa, informisao je sve pripadnike Bratunačke brigade i u relevantnom dijelu rekao: "Vojsku RS moramo neprekidno opreмати, obučavati, disciplinovati i pripremati za izvršenje tog odlučujućeg zadatka – protjerivanja Muslimana iz enklave Srebrenica. Oko enklave Srebrenica nema povlačenja, već se mora ići naprijed. Neprijatelju treba zagorčavati život i činiti nemogućim privremeni opstanak u enklavi da bi što prije organizovano masovno napustio enklavu, shvatajući da mu u njoj nema opstanka."
24. Dana 8. marta 1995., predsjednik RS Radovan Karadžić je Direktivom op. br. 7 naredio da se muslimansko stanovništvo ukloni iz enklava Srebrenica i Žepa. Dana 11. i 12. jula 1995., srebreničku enklavu su zauzele jedinice VRS-a i MUP-a i proveden je plan uklanjanja muslimanskog stanovništva iz Srebrenice, kao i plan ubijanja svih vojno sposobnih muškaraca iz Srebrenice.
25. Do 1. novembra 1995., cjelokupno muslimansko stanovništvo je protjerano ili je pobjeglo iz Srebrenice i Žepe, a snage VRS-a i MUP-a pobile su više od 7.000 muškaraca i dječaka iz Srebrenice.

TAČKA 1 (Genocid)

Svojim radnjama i propustima opisanim u paragrafima koji slijede, **VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ i LJUBOMIR BOROVIČANIN** odgovorni su za sljedeće:

26. U periodu od 11. jula 1995. do 1. novembra 1995., **VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ, MILORAD TRBIĆ i LJUBOMIR BOROVIČANIN**, s namjerom da unište dio muslimanskog naroda u Bosni kao nacionalnu, etničku ili vjersku grupu:
 - a. lišili su života pripadnike te grupe pogubljenjem po prijekom postupku, što je uključivalo kako planirana tako i situaciono uslovljena pogubljenja po prijekom postupku, kako je opisano u ovoj Optužnici; i
 - b. nanijeli su teške tjelesne i duševne povrede stanovnicima Srebrenice i Žepe kako muškog tako i ženskog pola, između ostalog, odvajanjem vojno sposobnih muškaraca od njihovih porodica i prisilnim iseljavanjem stanovništva iz njihovih domova na područja izvan RS.

Udruženi zločinački poduhvat ubijanja vojno sposobnih muškaraca muslimanske nacionalnosti

27. U večernjim satima 11. jula i ujutro 12. jula 1995., istovremeno s razradom plana prisilnog prijevoza muslimanskog stanovništva iz Potočara, Ratko Mladić i drugi razradili su plan ubijanja stotina vojno sposobnih muškaraca pronađenih u masi Muslimana u Potočarima. **LJUBIŠA BEARA**, načelnik za

bezbjednost Glavnog štaba VRS-a, dobio je ovlaštenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje žrtava muslimanske nacionalnosti. **LJUBIŠU BEARU** je u izvršenju tog zadatka nadzirao Zdravko Tolimir, pomoćnik komandanta za obavještajno-bezbjednosne poslove Glavnog štaba. U izvršenju tog zadatka **LJUBIŠI BEARI** su pomagali odgovarajući oficiri bezbjednosti na nivou korpusa i brigade koji su učestvovali u tim događajima, i to: **VUJADIN POPOVIĆ**, načelnik bezbjednosti Drinskog korpusa, Momir Nikolić, načelnik bezbjednosti Bratunačke brigade, **DRAGO NIKOLIĆ**, načelnik bezbjednosti Zvorničke brigade, i Milorad Trbić, oficir bezbjednosti u Zvorničkoj brigadi. Za opskrbu ljudstvom i materijalnim sredstvima, te instrukcije i naređenja potrebna za izvršenje udruženog zločinačkog poduhvata ubijanja vojno sposobnih muškaraca Muslimana, gorenavedeni oficiri bezbjednosti oslanjali su se na starješine Ratka Mladića, Radislava Krstića, **VINKA PANDUREVIĆA**, **LJUBOMIRA BOROVIĆANINA**, Vidoja Blagojevića i druge.

28. Provođenje plana ubijanja vojno sposobnih muškaraca iz Srebrenice započelo je u poslijepodnevnim satima 12. jula prisilnim odvajanjem vojno sposobnih muškaraca u Potočarima od njihovih porodica. Od poslijepodneva 12. jula i tokom cijelog dana 13. jula više od 1.000 vojno sposobnih muškaraca Muslimana odvojeno je od prijatelja i porodica i transportovano u Bratunac, gdje su tokom 14. i 15. jula bili privremeno zatočeni u zgradama i vozilima.
29. U jutarnjim satima 13. jula i tokom cijelog tog dana snage bosanskih Srba stacionirane uz put Bratunac–Konjević–Polje–Milići zarobile su više od 6.000 vojno sposobnih muškaraca Muslimana ili su im se oni sami predali. Većina tih zarobljenika transportovana je u Bratunac ili Kravicu, gdje su, zajedno s muškarcima Muslimanima izdvojenim u Potočarima, privremeno zatočeni u zgradama i vozilima. Plan ubijanja vojno sposobnih Muslimana iz Srebrenice obuhvatao je ubijanje te grupe od preko 6.000 ljudi.
30. Masovno i sistematsko ubijanje muškaraca Muslimana iz Srebrenice započelo je ujutro 13. jula u približno 11:00 sati i nastavilo se tokom jula 1995., kako je detaljno opisano u nastavku teksta:
 - 30.1 **Štab Bratunačke brigade:** Dana 13. jula 1995., snage MUP-a su zarobile šest bosanskih Muslimana iz Srebrenice. U skladu s naređenjem **LJUBIŠE BEARE**, ta šestorica zarobljenika predana su pripadnicima bezbjednosti iz Bratunačke brigade, koji su ih ispitivali u štabu Bratunačke brigade. Ti ljudi su zatim priključeni drugim zarobljenicima Muslimanima u Bratuncu, nakon čega su ih po prijekom postupku pogubila nepoznata lica. Lični podaci te šestorice bosanskih Muslimana su sljedeći:
 - a. Zazif AVDIĆ, od oca Rame, rođen 15. septembra 1954.
 - b. Munib DEDIĆ, od oca Emina, rođen 26. aprila 1956.
 - c. Aziz HUSIĆ, od oca Osmana, rođen 8. aprila 1966.
 - d. Rešid SINANOVIĆ, od oca Rahmana, rođen 15. oktobra 1949.
 - e. Mujo HUSIĆ, od oca Osmana, rođen 27. avgusta 1961.
 - f. Hasib IBIŠEVIĆ, od oca Ibrahima, rođen 27. februara 1964.

- 30.2 **Rijeka Jadar:** Dana 13. jula 1995. oko 11:00 sati, malo odjeljenje vojnika u čijem je sastavu bio najmanje jedan policajac iz Bratunca (iz MUP-a Bratunac), radeći zajedno s pojedincima i jedinicama VRS-a i/ili MUP-a, zarobilo je približno 16 bosanskih Muslimana iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave, prevezlo ih iz Konjević-Polja na jedno mjesto na obali Jadra i po prijekom postupku pogubilo petnaesticu. Jedan, kojeg su samo ranili, uspio je pobjeći. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlašćenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava ubijenih na rijeci Jadar (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** je u tome pomagao, između ostalih, i **VUJADIN POPOVIĆ**. **LJUBIŠA BEARA** i **VUJADIN POPOVIĆ** su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja na rijeci Jadar.
- 30.3 **Dolina Cerske:** Dana 13. jula 1995., u ranim poslijepodnevnim satima, pripadnici VRS-a i/ili MUP-a prevezli su oko 150 bosanskih Muslimana na jedno mjesto uz neasfaltirani put u dolini Cerske, udaljeno oko tri (3) kilometra od Konjević-Polja, pogubili ih po prijekom postupku i pomoću teške mehanizacije zatrpali zemljom. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlašćenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava ubijenih u dolini Cerske (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** je u tome pomagao, između ostalih, i **VUJADIN POPOVIĆ**. **LJUBIŠA BEARA** i **VUJADIN POPOVIĆ** su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja u dolini Cerske.
- 30.3.1 **Nova Kasaba:** U ranim poslijepodnevnim satima 13. jula 1995. vojnici VRS-a i/ili MUP-a, uz podršku otprilike četiri oklopna transporteru, sproveli su stotinjak bosanskih Muslimana do jednog mjesta na brdu nedaleko od puta između Konjević-Polja i Nove Kasabe, postrojili su zatočenike u nekoliko redova i pogubili vatrom iz teških mitraljeza. Nedugo zatim stigla je i druga grupa u kojoj je bilo otprilike 30 zatočenika, koji su postrojeni i takođe pogubljeni. Ubrzo potom stigla je i treća grupa i pogubljena na sličan način. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlašćenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava ubijenih nedaleko od Nove Kasabe (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** je u tome pomagao, između ostalih, i **VUJADIN POPOVIĆ**. **LJUBIŠA BEARA** i **VUJADIN POPOVIĆ** su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja u Novoj Kasabi.
- 30.4 **Skladište u Kravici:** Dana 13. jula 1995., snage Specijalne policije MUP-a, sastavljene od elemenata 2. odreda Specijalne policije RS iz Šekovića, elemenata 1. čete PJP opštinske policije Zvornik i jedinice policajaca RS iz Centra za obuku na Jahorini, kojima je rukovodio i komandovao **LJUBOMIR BOROVIĆANIN**, zarobile su stotine

muškaraca Muslimana iz Srebrenice i zatvorili ih u veliko skladište u selu Kravica, gdje su ih držali pod stražom. U ranim večernjim satima, pripadnici VRS-a i/ili snaga Specijalne policije MUP-a pod komandom i rukovodstvom **LJUBOMIRA BOROVIČANINA**, uključujući elemente 2. odreda Specijalne policije RS iz Šekovića i druge, po prijekom postupku su pogubili više od 1.000 bosanskih Muslimana zatočenih u tom velikom skladištu u selu Kravica. **LJUBOMIR BOROVIČANIN** lično je bio u skladištu kada su pripadnici tih snaga vršili pogubljenja stotine muslimanskih zatočenika. Za ubijanje bosanskih Muslimana u skladištu pripadnici MUP-a i/ili vojnici su koristili automatsko oružje, ručne bombe i drugo naoružanje. Dana 14. jula 1995., pod nadzorom **LJUBIŠE BEARE**, stigla je teška mehanizacija i tijela žrtava prebacila u dvije velike masovne grobnice u obližnjim selima Glogova i Ravnice. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlaštenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava ubijenih u skladištu u Kravici (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** je u tome pomagao, između ostalih, i **VUJADIN POPOVIĆ**. **LJUBIŠA BEARA** i **VUJADIN POPOVIĆ** su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja u skladištu u Kravici.

30.4.1 **Livada u Sandićima:** Cijeli dan 13. jula 1995. pripadnici snaga MUP-a, navedeni u prethodnom paragrafu 30.4, kojima je komandovao i rukovodio **LJUBOMIR BOROVIČANIN**, hapsili su i pritvarali bosanske Muslimane. Zatočenike su sve do kasno popodne ili rano uveče držali na livadi u Sandićima, nekih 18 kilometara zapadno od Bratunca, duž puta Bratunac–Konjević-Polje, a potom su ih s livade odveli na razna mjesta, između ostalih, i u škole na području Bratunca i u skladište u Kravici. Do večeri je na livadi ostalo 10-15 zatočenika. Zamjenik komandanta voda brigade specijalne policije Centra za obuku na Jahorini, pod komandom i rukovodstvom **LJUBOMIRA BOROVIČANINA**, izdao je naređenje da se "likvidiraju" preostali zatočenici, koje su potom pripadnici jedinice policajaca RS iz Centra za obuku na Jahorini pogubili po prijekom postupku na području nedaleko od Sandića. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlaštenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava ubijenih na livadi u Sandićima (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** je u tome pomagao, između ostalih, i **VUJADIN POPOVIĆ**. **LJUBIŠA BEARA** i **VUJADIN POPOVIĆ** su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja na livadi u Sandićima.

30.5 **Škola u selu Luke u blizini Tišće:** Cijeli dan 13. jula 1995., pripadnici VRS-a i/ili MUP-a, pod nadzorom **VUJADINA POPOVIĆA** i drugih, prevozili su žene i djecu bosanske Muslimane koji su u Potočarima bili odvojeni od muških članova svojih porodica na jedno mjesto u blizini škole u selu Luke pokraj Tišće. Vojnici VRS-a iz Vlaseničke brigade Drinskog korpusa pronašli su i izdvojili iz te grupe kod škole u selu Luke dio preostalih muškaraca i mladića

bosanskih Muslimana, te neke od bosanskih Muslimanki, dok je ostatak grupe morao pješke otići do teritorije pod kontrolom bosanskih Muslimana. Tokom cijelog dana 13. jula 1995., vojnici VRS-a su izdvojene muškarce i žene bosanske Muslimane tjerali da pješice idu do obližnje škole i tamo ih maltretirali i fizički napadali. Uveče 13. jula 1995. ili približno u to vrijeme i tokom dana 14. jula 1995., pripadnici VRS-a i/ili MUP-a ukrcali su 25 bosanskih Muslimana iz škole u kamion, odvezli ih na jedan obližnji izolovani pašnjak i po prijekom postupku ih pogubili automatskim oružjem. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlaštenje da organizuje, koordinira i omogućiti zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava ubijenih nedaleko od škole u selu Luke (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** je u tome pomagao, između ostalih, i **VUJADIN POPOVIĆ**. **LJUBIŠA BEARA** i **VUJADIN POPOVIĆ** su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja u selu Luke.

Napomena: Mjesta opisana niže u paragrafima od 30.6 do 30.15 bila su u zoni odgovornosti Zvorničke brigade.

30.6 **Orahovac kod Lažeta:** U kasnim večernjim satima 13. jula i tokom dana 14. jula 1995., **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić, radeći zajedno s pripadnicima čete Vojne policije Zvorničke brigade i vodom Vojne policije Bratunačke brigade, pod nadzorom **VUJADINA POPOVIĆA** i **LJUBIŠE BEARE** i po naređenjima nadređene komande, uključujući naređenja zamjenika komandanta Zvorničke brigade Dragana Obrenovića, organizovali su i omogućili prijevoz stotina bosanskih Muslimana iz Bratunca i okoline u školu u Grbavcima u Orahovcu, znajući da će ti zarobljenici biti odvedeni i pogubljeni po prijekom postupku. Dana 14. jula 1995., pripadnici VRS-a, zajedno s pripadnicima čete Vojne policije Zvorničke brigade, čuvali su bosanske Muslimane zatočene u školi i stavili su im poveze na oči. **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić su bili u školi u Grbavcima u Orahovcu i lično nadzirali Vojnu policiju Zvorničke brigade koja je čuvala Muslimane zatočene u školi u Grbavcima. U kasnim jutarnjim ili ranim poslijepodnevnom satima, pripadnici Vojne policije Zvorničke brigade su, sa znanjem i ovlaštenjem Milorada Trbića i u njegovom prisustvu, izdvojili najmanje dvojicu zarobljenika Muslimana i pogubili ih po prijekom postupku vatrom iz automatskog oružja. U ranim poslijepodnevnom satima 14. jula 1995., pripadnici Zvorničke brigade, pod nadzorom **DRAGE NIKOLIĆA** i Milorada Trbića, prevezli su te bosanske Muslimane iz škole u Grbavcima u Orahovcu na jednu obližnju poljanu, gdje su pripadnici VRS-a, među kojima i pripadnici 4. bataljona Zvorničke brigade, naredili zarobljenicima da siđu s kamiona i pogubili ih po prijekom postupku automatskim oružjem. **DRAGO NIKOLIĆ** je u nekoliko navrata pratio kamione na putu do mjesta pogubljenja i nazad. Na poljani na kojoj su vršena pogubljenja, nekoliko žrtava Muslimana pogubio je lično Milorad Trbić. Ubijeno je približno 1.000 bosanskih Muslimana. Dana 14. i 15. jula 1995., pripadnici inženjerske čete Zvorničke

brigade su pomoću teških mašina zakopali žrtve u masovne grobnice na samoj poljani na kojoj su izvršena pogubljenja. Uveče 14. jula, tokom pogubljenja, svjetla inženjerskih mašina osvjetljavala su mjesta pogubljenja i grobnice. Sve vrijeme 14. jula u Orahovcu, **DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i svi drugi pripadnici Zvorničke brigade bili su pod komandom i rukovodstvom svog komandanta **VINKA PANDUREVIĆA**. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlašćenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava ubijenih u Orahovcu (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** su u tome pomagali, između ostalih, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić. **LJUBIŠA BEARA**, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja u Orahovcu.

30.7 **Škola u Petkocima:** Dana 14. jula 1995., pripadnici VRS-a i/ili MUP-a, pod nadzorom **VUJADINA POPOVIĆA** i **LJUBIŠE BEARE**, prevezli su približno 1.000 bosanskih Muslimana s mjesta zatočenja u Bratuncu i okolini. Dana 14. jula i u ranim jutarnjim satima 15. jula 1995., pripadnici VRS-a i/ili MUP-a udarali su, tukli i napadali bosanske Muslimane zatočene u školi u Petkocima. Dana 14. jula **DRAGO NIKOLIĆ** je bio u školi u Petkocima, gdje je učestvovao u organizaciji obezbeđenja mjesta, te rukovođenju i nadziranju pripadnika VRS-a i/ili MUP-a koji su čuvali zatočenike. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlašćenje da organizuje, koordinira i omogući transport i zatočenje muslimanskih žrtava u školi u Petkocima (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** su u tome pomagali, između ostalih, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić. **LJUBIŠA BEARA**, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić su nadgledali, omogućili i nadzirali zatočenje muslimanskih žrtava u školi u Petkocima. Sve vrijeme 14. i 15. jula **DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i svi drugi pripadnici Zvorničke brigade bili su pod komandom i rukovodstvom svog komandanta **VINKA PANDUREVIĆA**.

30.8 **Brana kod Petkovaca:** Uveče 14. jula i u ranim jutarnjim satima 15. jula 1995., ili približno tih datuma, pripadnici Zvorničke brigade VRS-a, kojima je rukovodio i komandovao **VINKO PANDUREVIĆ**, uključujući vozače i kamione iz 6. pješadijskog bataljona, prevezli su preživjele iz grupe od približno 1.000 bosanskih Muslimana iz škole u Petkocima (vidi paragraf 30.7) do jednog mjesta ispod brane kod Petkovaca. Pripadnici VRS-a i/ili MUP-a okupili su zarobljenike ispod brane i po prijekom postupku pogubili ih automatskim oružjem. Ujutro 15. jula 1995., pripadnici inženjerske čete Zvorničke brigade VRS-a, radeći zajedno s drugim pojedincima i jedinicama, pomoću rovokopača i druge teške mehanizacije zakopavali su žrtve dok su pogubljenja i dalje trajala. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlašćenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava ubijenih na brani kod Petkovaca (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI**

su u tome pomagali, između ostalih, **VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić. **LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja na brani kod Petkovaca. Sve vrijeme 14. i 15. jula **DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i svi drugi pripadnici Zvorničke brigade bili su pod komandom i rukovodstvom svog komandanta **VINKA PANDUREVIĆA**.

- 30.8.1 **Škola u Ročeviću:** Dana 14./15. jula 1995., ili približno tih datuma, vojnici VRS-a i/ili MUP-a zatočili su otprilike 500 muškaraca Muslimana u školu u Ročeviću nedaleko od Zvornika. **VUJADIN POPOVIĆ** i **DRAGO NIKOLIĆ** su aktivno učestvovali u formiranju streljačkog voda za ubijanje zatočenika. Dana 14./15. jula **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić otišli su u školu u Ročeviću kako bi nadzirali pripadnike VRS-a zadužene za čuvanje zatočenika. Tog dana je oko škole ležalo nekoliko leševa. **VUJADIN POPOVIĆ** je u jednom trenutku bio u školi u Ročeviću i raspitivao se za mjesta prikladna za pogubljenje zatočenika. Dana 14./15. jula većina zatočenika je odvedena iz škole u Ročeviću i pogubljena na jednom mjestu na obali rijeke Drine, nedaleko od Kozluka. Koliko je poznato, niko nije preživio. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlaštenje da organizuje, koordinira i omogućuje zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava zatočenih u školi u Ročeviću i ubijenih nedaleko od Kozluka (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** su u tome pomagali, između ostalih, **VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić. **LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja u školi u Ročeviću/Kozluku. Sve vrijeme 14./15. jula su **DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i svi drugi pripadnici Zvorničke brigade bili pod komandom i rukovodstvom svog komandanta **VINKA PANDUREVIĆA**.
- 30.9 **Škola u Kuli u blizini Pilice:** Dana 14. i 15. jula 1995. ili približno tih datuma, pripadnici VRS-a i/ili MUP-a, pod nadzorom **VUJADINA POPOVIĆA** i **LJUBIŠE BEARE**, prevezli su približno 1.200 bosanskih Muslimana sa mjesta zatočenja u Bratuncu do škole u selu Kula, u blizini Pilice. Dana 14. i 15. jula 1995. ili približno tih datuma, vojnici VRS-a su automatskim oružjem po prijekom postupku pogubili mnoge od bosanskih Muslimana zatočenih u školi u Kuli. Dana 14. i 15. jula 1995. ili približno tih datuma, **DRAGO NIKOLIĆ** je bio u školi u Kuli, gdje je učestvovao u organizaciji obezbjeđenja mjesta i nadgledanju i nadziranju pripadnika Vojne policije Zvorničke brigade koji su čuvali zatočenike. Dana 17. jula 1995., pripadnici VRS-a iz bataljona "R" Zvorničke brigade, kojima je rukovodio i komandovao **VINKO PANDUREVIĆ**, pokupili su leševe žrtava iz škole u Kuli i prevezli ih na Vojnu ekonomiju Branjevo. Dana 17. jula 1995., inženjerijska četa Zvorničke brigade, kojom je rukovodio i komandovao **VINKO PANDUREVIĆ**, pokopala je žrtve pogubljenja iz škole u Kuli u masovnu grobnicu na Vojnoj ekonomiji Branjevo.

LJUBIŠA BEARA je dobio ovlaštenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava ubijenih u školi u Kuli (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** su u tome pomagali, između ostalih, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić. **LJUBIŠA BEARA**, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja u školi u Kuli. Sve vrijeme 14. i 15. jula su **DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i svi drugi pripadnici Zvorničke brigade bili pod komandom i rukovodstvom svog komandanta **VINKA PANDUREVIĆA**.

- 30.10 **Kozluk**: Dana 15. jula 1995., pripadnici VRS-a i/ili MUP-a, pod nadzorom **VUJADINA POPOVIĆA** i **LJUBIŠE BEARE**, radeći zajedno sa drugim pojedincima i jedinicama, prevezli su oko 500 bosanskih Muslimana na jedno izolovano mjesto u blizini Kozluka i po prijekom postupku pogubili ih automatskim oružjem. Radilo se o bosanskim Muslimanima zarobljenim iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave ili izdvojenim u Potočarima. Dana 16. jula 1995., vojnici VRS-a iz inženjerske čete Zvorničke brigade, pod rukovodstvom i komandom **VINKA PANDUREVIĆA**, radeći zajedno s drugim pojedincima i jedinicama, pokopali su žrtve pogubljenja u obližnju masovnu grobnicu. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlaštenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava ubijenih nedaleko od Kozluka (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** su u tome pomagali, između ostalih, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić. **LJUBIŠA BEARA**, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja u Kozluku. Sve vrijeme 15. i 16. jula **DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i svi drugi pripadnici Zvorničke brigade bili su pod komandom i rukovodstvom svog komandanta **VINKA PANDUREVIĆA**.
- 30.11 **Vojna ekonomija Branjevo**: Ujutro 16. jula 1995., pripadnici VRS-a, pod nadzorom **VUJADINA POPOVIĆA** i **LJUBIŠE BEARE**, prevezli su autobusima iz škole u Kuli preostale ljude iz grupe od približno 1.200 bosanskih Muslimana koji su se predali ili bili zarobljeni iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave ili izdvojeni u Potočarima na Vojnu ekonomiju Branjevo, vojni objekat Zvorničke brigade. Nakon što su ti bosanski Muslimani dovezeni na Vojnu ekonomiju Branjevo, pripadnici 10. diverzantskog odreda i Bratunačke brigade, radeći zajedno s drugim vojnicima, po prijekom postupku su ih pogubili strijeljanjem iz automatskog oružja. Dana 17. jula 1995., pripadnici VRS-a iz inženjerske čete Zvorničke brigade, pod komandom i rukovodstvom **VINKA PANDUREVIĆA**, pokopali su stotine žrtava u obližnju masovnu grobnicu. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlaštenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava i ubijenih na Vojnoj ekonomiji Branjevo (vidi

paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** su u tome pomagali, između ostalih, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić. **LJUBIŠA BEARA**, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja na Vojnoj ekonomiji Branjevo. Sve vrijeme 16. i 17. jula **DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i svi drugi pripadnici Zvorničke brigade bili su pod komandom i rukovodstvom svog komandanta **VINKA PANDUREVIĆA**.

- 30.12 **Dom kulture u Pilici:** Dana 16. jula 1995., pripadnici VRS-a, koji su prethodno učestvovali u pogubljenjima na Vojnoj ekonomiji Branjevo, otišli su do obližnjeg sela Pilica, gdje su, zajedno s drugim pripadnicima VRS-a i/ili MUP-a i pod nadzorom **VUJADINA POPOVIĆA** i **LJUBIŠE BEARE**, automatskim oružjem po prijekom postupku pogubili približno 500 muškaraca u zgradi Doma kulture u Pilici. To su bili bosanski Muslimani zarobljeni iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave ili izdvojeni u Potočarima. Dana 17. jula 1995., pripadnici VRS-a iz bataljona "R" Zvorničke brigade, kojima je rukovodio i komandovao **VINKO PANDUREVIĆ**, odnijeli su leševe žrtava iz Doma kulture u Pilici i prevezli ih na Vojnu ekonomiju Branjevo. Dana 17. jula 1995., inženjerska četa Zvorničke brigade pokopala je žrtve pogubljenja iz Doma kulture u Pilici u masovnu grobnicu na Vojnoj ekonomiji Branjevo. **LJUBIŠA BEARA** je dobio ovlaštenje da organizuje, koordinira i omogućiti zatočenje, transport, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava ubijenih u Domu kulture u Pilici (vidi paragrafe od 27 do 29). **LJUBIŠI BEARI** su u tome pomagali, između ostalih, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić. **LJUBIŠA BEARA**, **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić su nadgledali, omogućili i nadzirali pogubljenja u Domu kulture u Pilici. Sve vrijeme 16. i 17. jula **DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i svi drugi pripadnici Zvorničke brigade bili su pod komandom i rukovodstvom svog komandanta **VINKA PANDUREVIĆA**.
- 30.13 **Pogubljenja u blizini Nezuka:** Dana 19. jula 1995., pripadnici VRS-a iz 16. brigade 1. krajiškog korpusa, prepotčinjeni komandi Zvorničke brigade, pod komandom i kontrolom **VINKA PANDUREVIĆA**, zarobili su u blizini Nezuka desetak bosanskih Muslimana iz Srebrenice. Nedugo nakon zarobljavanja, po prijekom postupku su pogubili sve osim dvije žrtve.
- 30.14 **Pogubljenje četvorice preživjelih s Vojne ekonomije Branjevo:** Dana 19. jula 1995. ili približno tog datuma, snage VRS-a i/ili MUP-a su u zoni odgovornosti Zvorničke brigade zarobile četiri bosanska Muslimana koji su preživjeli pogubljenje na Vojnoj ekonomiji Branjevo i predale ih pripadnicima bezbjednosti Zvorničke brigade pod nadzorom **DRAGE NIKOLIĆA**. Dana 22. jula 1995. ili približno tog datuma, pripadnici Zvorničke brigade ispitivali su tu četvoricu Muslimana u vezi s pomoći koju su im pružili vojnici

Zvorničke brigade nakon spašavanja od pogubljenja na Vojnoj ekonomiji Branjevo. Ti Muslimani su nekoliko dana zadržani u zatočeništvu, nakon čega su ih pripadnici Zvorničke brigade po prijekom postupku pogubili. Ta pogubljenja po prijekom postupku izvršena su sa znanjem i ovlaštenjem **VINKA PANDUREVIĆA**, te sa znanjem i uz pomoć **DRAGE NIKOLIĆA**. Žrtve Muslimani identifikovane su kao:

- (1) Sakib KIVIRIĆ, od oca Salka, rođen 24. juna 1964.;
- (2) Emin MUSTAFIĆ, od oca Rifeta, rođen 7. oktobra 1969.;
- (3) Fuad ĐOZIĆ, od oca Senusije, rođen 2. maja 1965.; i
- (4) Almir HALILOVIĆ, od oca Sulje, rođen 25. avgusta 1980.

30.15 **Pogubljenje ranjenih Muslimana iz bolnice u Milićima:** Dana 13. jula 1995. ili približno tog datuma, 19 Muslimana iz Srebrenice ranjeno je prilikom pokušaja bijega iz srebreničke enklave. Ti ljudi su se predali ili su bili zarobljeni 13. ili 14. jula, te su primljeni u bolnicu u Milićima i pružena im je medicinska pomoć. Dana 14. jula ili približno toga datuma, 11 od tih ranjenih zarobljenih Muslimana iz Srebrenice prebačeno je, po naređenju dobivenom iz Glavnog štaba VRS, iz bolnice u Milićima u zvorničku bolnicu. Nekoliko dana kasnije, ti zarobljeni Muslimani prebačeni su iz zvorničke bolnice u stacionar Zvorničke brigade. Dana 20. jula ili nedugo poslije tog datuma, pripadnici VRS-a odveli su tih 11 Muslimana iz Štaba Zvorničke brigade i pogubili po prijekom postupku. Još uvijek nije poznato koja jedinica ili jedinice VRS-a su pogubile tih 11 muškaraca Muslimana. Odvođenje i pogubljenje po prijekom postupku izvršeno je sa znanjem i ovlašćenjem **VINKA PANDUREVIĆA**, te sa znanjem i uz pomoć **VUJADINA POPOVIĆA** i **DRAGE NIKOLIĆA**. **VUJADIN POPOVIĆ** je **DRAGI NIKOLIĆU** prenio naređenje da se ti zatočenci pogube, nakon čega su ih pripadnici VRS-a odveli i pogubili. **VUJADIN POPOVIĆ** i **DRAGO NIKOLIĆ** su rukovodili, omogućili i nadzirali odvođenje i pogubljenje 11 zatočenika iz bolnice u Milićima. Te žrtve su identifikovane kao:

- (1) Aziz BEĆIROVIĆ, od oca Nezira, rođen 16. septembra 1973. u selu Opetci, opština Srebrenica;
- (2) Mensur SALKIĆ, od oca Šukrije, rođen 25. decembra 1970. u selu Osatica, opština Srebrenica;
- (3) Behaija KURTIĆ, od oca Ahmeta, rođen 18. januara 1964. u selu Joševa, opština Bratunac;
- (4) Izet HALILOVIĆ, od oca Rame, rođen 1951. u Srebrenici, opština Srebrenica;
- (5) Behudin LOLIĆ, od oca Ramiza, rođen 4. januara 1967. u selu Donji Potočari, opština Srebrenica;
- (6) Huso SALIHOVIĆ, od oca Mešana, rođen 10. maja 1974. u selu Skugrići, opština Vlasenica;
- (7) Vahdet SULJIĆ, od oca Alije, rođen 3. juna 1968. u selu Pustumulići, opština Srebrenica;

- (8) Remzija IBIŠEVIĆ, od oca Ibrahima, rođen 20. jula 1943. u selu Glogova, opština Bratunac;
- (9) Mujo BEČIĆ, od oca Hakije, rođen 26. februara 1970. u Srebrenici, opština Srebrenica;
- (10) Sulejman BEGOVIĆ, od oca Mustafe, rođen 3. marta 1970. u selu Bukovica, opština Vlasenica; i
- (11) Mehmedalija HAMZABEGOVIĆ, od oca Ibrahima, rođen 15. februara 1957. u selu Glodi, opština Zvornik.

30.15.1 **Pogubljenja nedaleko od Snagova:** Dana 22. jula 1995. ili približno tog datuma, pripadnici snaga MUP-a su zarobili otprilike šest bosanskih Muslimana izvedenih iz kolone muškaraca koja se povlačila iz enklave u Srebrenici i pogubili ih u šumi nedaleko od mjesta Snagova, smještenog u zoni odgovornosti Zvorničke brigade.

30.16 **Pogubljenje šest muškaraca i dječaka Muslimana u blizini Trnova:** Negdje u julu ili avgustu 1995., poslije pada srebreničke enklave, jedna jedinica srpskog MUP-a zvana "Škorpioni", radeći zajedno s VRS-om i/ili MUP-om RS, pogubila je po prijekom postupku u blizini Trnova, u Bosni i Hercegovini, šest Muslimana iz Srebrenice, među kojima:

- (1) Azmira ALISPAHIĆA, od oca Alije, rođenog 2. oktobra 1978. u Srebrenici, opština Srebrenica, i
- (2) Safeta FEJZIĆA, od oca Sakiba, rođenog 3. januara 1978., u Srebrenici, opština Srebrenica.

Situaciono uslovljena ubijanja

31. Za vrijeme i poslije kampanje prisilnog premještanja i organizovanih pogubljenja pripadnici VRS-a i/ili MUP-a nastavili su sa situaciono uslovljenim ubijanjem zarobljenih bosanskih Muslimana iz srebreničke enklave u julu i avgustu 1995. Ta situaciono uslovljena ubistva bila su prirodna i predvidljiva posljedica udruženog zločinačkog poduhvata da se prisilno premjesti stanovništvo Srebrenice. One su takođe bile prirodna i predvidljiva posljedica udruženog zločinačkog poduhvata da se pobiju svi vojno sposobni muškarci Muslimani iz Srebrenice:

31.1 Potočari

- a. Dana 12. jula, tijela devet bosanskih Muslimana, ubijenih iz vatrenog oružja, pronađena su u šumi u blizini baze UN-a pokraj glavnog puta na kojoj leži Budak.
- b. Dana 12. jula, tijela devet ili deset bosanskih Muslimana pronađena su u potoku iza "bijeke kuće", na otprilike sedam stotina metara od baze UN-a.
- c. Ujutro 13. jula, tijela šest bosanskih Muslimanki i pet bosanskih Muslimana pronađena su u potoku u blizini baze UN-a u Potočarima.

- d. Dana 13. jula, jedan muškarac bosanski Musliman odveden je iza zgrade u blizini "bijeke kuće" i pogubljen po prijekom postupku.

31.2 **Bratunac**

- a. Dana 12. jula, od otprilike 22:00 sata, i tokom cijelog dana 13. jula, više od 50 bosanskih Muslimana odvedeno je iz hangara iza Osnovne škole "Vuk Karadžić" u Bratuncu i pogubljeno po prijekom postupku.
- b. Dana 13. jula, otprilike u 21:30 sati, dva bosanska Muslimana prisiljena su da siđu s kamiona u Bratuncu, odvedena do obližnje garaže i pogubljena po prijekom postupku.
- c. Uveče 13. jula, jedan mentalno zaostali bosanski Musliman izveden je iz autobusa parkiranog ispred Osnovne škole "Vuk Karadžić" u Bratuncu i pogubljen po prijekom postupku.
- d. Od večeri 13. jula do jutra 15. jula, pripadnici VRS-a i/ili MUP-a su bez prestanka vršili pogubljenja bosanskih Muslimana u osnovnoj školi "Vuk Karadžić" i ispred nje.
- e. Zatočenje lica u školi "Vuk Karadžić" i u raznim kamionima i autobusima u Bratuncu 13. i 14. jula nadzirali su i koordinirali **LJUBIŠA BEARA i VUJADIN POPOVIĆ.**

- 31.3 **Supermarket u Kravici:** Tokom noći 13. na 14. juli, u blizini supermarketa u Kravici jedan pripadnik VRS-a ili MUP-a gurnuo je cijev puške jednom zarobljenom bosanskom Muslimanu u usta i po prijekom postupku ga pogubio. Osim toga, u istom tom periodu pripadnici VRS-a i/ili MUP-a su udarali, tukli kundacima i po prijekom postupku vršili pogubljenja zarobljenih bosanskih Muslimana koji su se predali, bili zarobljeni iz kolone muškaraca u povlačenju iz srebreničke enklave ili bili izdvojeni u Potočarima, a bili su zatočeni u kamionima kod tog supermarketa u Kravici. Zatočenje lica u supermarketu u Kravici 13. i 14. jula nadzirali su i koordinirali **LJUBIŠA BEARA i VUJADIN POPOVIĆ.**

- 31.4 **Škola u Petkovicima:** Dana 14. jula i u ranim jutarnjim satima 15. jula, pripadnici VRS-a i/ili MUP-a tukli su, zlostavljali i pobili mnoge od bosanskih Muslimana zatočenih u školi u Petkovicima neposredno prije nego što su preživjeli zarobljenici prebačeni na branu kod Petkovaca radi pogubljenja po prijekom postupku. Zatočenje lica u školi u Petkovicima 14. i 15. jula nadzirali su i koordinirali **LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić. Sve vrijeme 14. i 15. jula **DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i svi drugi pripadnici Zvorničke brigade bili su pod komandom i rukovodstvom svog komandanta **VINKA PANDUREVIĆA.**

Operacija ponovnog pokopavanja

32. Približno od 1. avgusta 1995. do približno 1. novembra 1995., pripadnici VRS-a i MUP-a učestvovali su u organizovanim i sveobuhvatnim nastojanjima da se prikriju ubijanja i pogubljenja u zonama odgovornosti Zvorničke i Bratunačke brigade tako što su nanovo pokopavali tijela koja su otkopali iz primarnih masovnih grobnica na sljedećim lokacijama: Vojna ekonomija Branjevo, Kozluk, brana kod Petkovaca, Orahovac i Glogova; te ih prebacivali u sekundarne grobnice na sljedećim lokacijama: dvanaest lokacija uz Čančarski put (s tijelima s Vojne ekonomije Branjevo i iz Kozluka), četiri lokacije kod Liplja (s tijelima s brane kod Petkovaca), sedam lokacija kod Hodžića (s tijelima iz Orahovca), te na sedam lokacija kod Zelenog Jadra (s tijelima iz Glogove). Ta operacija ponovnog pokopavanja bila je prirodna i predvidiva posljedica plana pogubljenja i primarnog pokopavanja koji je osmišljen u udruženom zločinačkom poduhvatu, a izvršen je po naređenju Ratka Mladića, sa znanjem i uz pomoć **VUJADINA POPOVIĆA, VINKA PANDUREVIĆA, DRAGE NIKOLIĆA** i Milorada Trbića. Operacija ponovnog pokopavanja je bila veliki pothvat i ogroman logistički izazov. **VUJADIN POPOVIĆ, VINKO PANDUREVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić pomagali su u ovom masivnom pokušaju prikrivanja nadgledanjem, omogućavanjem i nadziranjem svih aspekata operacije ponovnog pokopavanja.

Uništavanje žena i djece

33. Prisilno premještanje žena i djece iz Srebrenice i Žepe opisano u ovoj Optužnici stvorilo je uslove za koje su optuženi znali da će doprinijeti zatiranju cjelokupnog muslimanskog stanovništva istočne Bosne, između ostalog, tako što je tom stanovništvu onemogućen normalan život i reprodukcija.

TAČKA 1: Genocid, kažnjiv prema članovima 4(3)(a) i 7(1), a za **VINKA PANDUREVIĆA** i **LJUBOMIRA BOROVIĆANINA**, prema članu 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 2 (Udruživanje radi vršenja genocida)

Svojim radnjama i propustima opisanim u paragrafima koji slijede, **VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i **LJUBOMIR BOROVIĆANIN** odgovorni su za sljedeće:

34. **VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i **LJUBOMIR BOROVIĆANIN** sklopili su sporazum s nekoliko osoba, uključujući generala Ratka Mladića, komandanta VRS-a, generala Milenka Živanovića, komandanta Drinskog korpusa do približno 20:00 sati 13. jula 1995., generala Radislava Krstića, načelnika štaba/zamjenika komandanta do približno 20:00 sati 13. jula 1995. i zatim,

komandanta Drinskog korpusa i drugima (vidi spisak osoba koje su se udružile radi vršenja genocida u *Prilogu A*) da pobiju vojno sposobne Muslimane iz Srebrenice koji su zarobljeni ili su se predali poslije pada Srebrenice 11. jula 1995. i da preostalo muslimansko stanovništvo Srebrenice i Žepe uklone iz Republike Srpske kako bi se ti Muslimani zatrli. Činjenice u osnovi optužbi i dogovor za udruživanje radi vršenja genocida istovjetni su sa činjenicama i dogovorom koji se u ovoj Optužnici navode u vezi s udruženim zločinačkim poduhvatom.

35. **VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ i LJUBOMIR BOROVIČANIN** sklopili su taj sporazum s namjerom da pobiju muškarce Muslimane iz Srebrenice i nanesu teške tjelesne i duševne povrede Muslimanima iz Srebrenice, te da u realizaciji te namjere dijelom unište bosanske Muslimane kao nacionalnu, etničku, rasnu ili vjersku grupu kao takvu.

Udruživanje i udruženi zločinački poduhvat s ciljem ubijanja svih vojno sposobnih muškaraca Muslimana iz Srebrenice

36. Dana 12. jula 1995. ili približno tog datuma, provedeni su u djelo udruživanje i udruženi zločinački poduhvat. Zdravko Tolimir, **VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i **LJUBOMIR BOROVIČANIN**, zajedno s drugim oficirima i jedinicama VRS-a i MUP-a navedenim u *Prilogu A* ovoj Optužnici, bili su svjesni učesnici udruživanja i udruženog zločinačkog poduhvata čiji je zajednički cilj bio po prijekom postupku pogubiti i pokopati hiljade zarobljenih muškaraca i mladića bosanskih Muslimana iz srebreničke enklave starih od 16 do 60 godina, u periodu od 12. jula 1995. do približno 19. jula 1995. Posljednji primarni pokop srebreničkih žrtava za koji se zna izvršen je 19. jula 1995. ili približno tog datuma u Glogovi. Početni plan bio je da se po prijekom postupku pogubi više od 1.000 muškaraca i mladića bosanskih Muslimana starih od 16 do 60 godina, koji su 12. i 13. jula izdvojeni iz grupe bosanskih Muslimana u Potočarima. Dana 12. ili 13. jula, taj plan je takođe obuhvatio i pogubljenje po prijekom postupku više od 6.000 muškaraca i mladića starih od 16 do 60 godina, zarobljenih iz kolone bosanskih Muslimana koji su bježali iz srebreničke enklave, u periodu od 12. jula do približno 1. novembra 1995. (U vezi s konkretnom realizacijom udruživanja i udruženog zločinačkog poduhvata, uključujući učešće optuženih, vidi paragrafe od 27 do 32 i od 38 do 44 ove Optužnice.)
37. I pored toga što su to udruživanje i udruženi zločinački poduhvat predviđali organizovana i sistematska pogubljenja, Zdravko Tolimir, **VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i **LJUBOMIR BOROVIČANIN** mogli su predvidjeti da će za vrijeme i poslije udruženog zločinačkog poduhvata snage VRS-a i MUP-a vršiti pojedinačna situaciono uslovljena ubistva i radnje progona poput onih opisanih u paragrafima od 31 do 48 ove Optužnice. Snage

VRS-a i MUP-a vršile su takve situaciono uslovljene krivične radnje od 12. jula 1995. do 1. novembra 1995. ili približno tog datuma. Provođenje tog udruženog zločinačkog poduhvata dovelo je do pogubljenja po prijekom postupku više od 7.000 muškaraca i mladića, bosanskih Muslimana iz srebreničke enklave.

ULOGA I POSTUPCI OPTUŽENIH I ZDRAVKA TOLIMIRA I MILORADA TRBIČA U CILJU REALIZACIJE UDRUŽENOG ZLOČINAČKOG PODUHVATA I UDRUŽIVANJA RADI POGUBLJENJA PO PRIJEKOM POSTUPKU I POKOPAVANJA VOJNO SPOSOBNIH MUŠKARACA MUSLIMANA IZ SREBRENICE

38. Zdravko Tolimir je, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja radi pogubljenja po prijekom postupku i pokopavanja vojno sposobnih muškaraca Muslimana iz Srebrenice, počinio djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja, kako je opisano u paragrafima od 34 do 37 ove Optužnice i u nastavku teksta:
- a. Potpuno upoznat s planom da se vojno sposobni muškarci iz Srebrenice pogube po prijekom postupku, pomagao je i omogućio prisilno premještanje i deportaciju muslimanskog stanovništva Srebrenice, kao što je opisano u paragrafu 61-64 ove Optužnice.
 - b. Dana 13. jula 1995., pomagao je u udruženom zločinačkom poduhvatu zatočenja i pogubljenja vojno sposobnih muškaraca iz Srebrenice tako što je predložio svom komandantu Ratku Mladiću da se stotine Muslimana zatočenih duž puta Konjević-Polje–Bratunac sakriju od međunarodnih snaga tako što će se smjestiti u zgrade kako ne bi bili vidljivi iz vazduha.
 - c. Nadzirao je 10. diverzantski odred 16. jula 1995., kada su elementi te jedinice po prijekom postupku pogubili više od 1.700 muškaraca i mladića Muslimana na Vojnoj ekonomiji Branjevo i u Domu kulture u Pilici.
 - d. Kao pomoćnik komandanta za obavještajno-bezbjednosne poslove Glavnog štaba VRS-a i na osnovu ovlašćenja koja mu je dao njegov komandant Ratko Mladić, bio je odgovoran za postupanje sa svim bosanskim Muslimanima zarobljenim poslije pada srebreničke enklave i dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.
39. **VINKO PANDUREVIĆ** je, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja radi pogubljenja po prijekom postupku i pokopavanja vojno sposobnih Muslimana iz Srebrenice, počinio djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja, kako je opisano u paragrafima 30.7-30.15, 32 i od 34 do 37 ove Optužnice i u nastavku teksta:
- a. Dana 12. ili 13. jula 1995., potpuno upoznat s planom da se po prijekom postupku pogube vojno sposobni muškarci iz Srebrenice, odobrio je da se stotine bosanskih Muslimana iz Srebrenice preveze na mjesta zatočenja u zoni odgovornosti Zvorničke brigade. Odobrio je takođe da se ti muškarci zatoče i po prijekom postupku pogube u zoni odgovornosti Zvorničke

brigade. Među pogubljenima bila su najmanje dvojica Muslimana ubijenih 14. jula 1995. u školi u Orahovcu, približno 1.000 Muslimana pogubljenih u Orahovcu 14. jula 1995. i približno 1.000 Muslimana pogubljenih na brani kod Petkovaca 14. i 15. jula.

- b. Dana 15. jula 1995., lično je odobrio zatočenje, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje hiljada bosanskih Muslimana iz Srebrenice zatočenih u školama u Ročeviću i Kuli, i u Domu kulture u Pilici.
 - c. U periodu od 15. jula 1995. do avgusta 1995. i dalje je bio na položaju sa kojeg je rukovodio i komandovao i bio je prisutan u zoni odgovornosti Zvorničke brigade, te je znao za i pomagao sljedeća pogubljenja po prijekom postupku:
 - i. pogubljenje od 500 do 1.000 Muslimana na obalama rijeke Drine u blizini Kozluka;
 - ii. pogubljenje približno 1.200 Muslimana na Vojnoj ekonomiji Branjevo 16. jula;
 - iii. pogubljenje približno 500 Muslimana u Domu kulture u Pilici 16. jula;
 - iv. pogubljenje približno 10 bosanskih Muslimana iz Srebrenice nedaleko od mjesta Nezuk 19. jula;
 - v. pogubljenje po prijekom postupku četiri preživjela lica s Vojne ekonomije Branjevo 20. jula ili nedugo poslije tog datuma, kako je opisano u paragrafu 30.14 ove Optužnice;
 - vi. pogubljenje po prijekom postupku 19 pacijenata Muslimana premještenih iz bolnice u Milićima u stacionar Zvorničke brigade, izvršeno negdje u periodu od 16. jula do 1. avgusta; i,
 - vii. kao komandant Zvorničke brigade, bio je odgovoran za sve bosanske Muslimane zarobljene poslije pada srebreničke enklave u zoni odgovornosti Zvorničke brigade i dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.
40. **LJUBIŠA BEARA** je, kao što je navedeno gore u tekstu (paragrafi od 27 do 29), dobio ovlašćenje da organizuje, koordinira i omogući zatočenje, prijevoz, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava. **LJUBIŠI BEARI** su u tome, između ostalih, pomagali **VUJADIN POPOVIĆ**, **DRAGO NIKOLIĆ** i Milorad Trbić. **LJUBIŠA BEARA** je, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja radi pogubljenja po prijekom postupku i pokopavanja vojno sposobnih muškaraca Muslimana iz Srebrenice, počinio djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja, kako je opisano u paragrafima 30.1-30.12, 31.2e, 31.3, 31.4 i 34-37 ove Optužnice i u nastavku teksta:
- a. U cilju realizacije plana zarobljavanja, zatočenja, prijevoza, pogubljenja po prijekom postupku i pokopavanja vojno sposobnih muškaraca iz Srebrenice, potpuno upoznat s planom da se ti muškarci pogube po prijekom postupku:

- i. organizovao je i pomagao okupljanje, zatočenje, prijevoz i pogubljenje Muslimana iz Srebrenice duž puta Bratunac–Konjević-Polje–Milići 13. jula 1995.;
 - ii. nadgledao je, omogućio i nadzirao prijevoz muškaraca Muslimana iz Potočara u Bratunac, a odande u zatočeničke centre na području Zvornika, konkretno u škole u Orahovcu, Petkovicima, Ročeviću i Kuli, te u Dom kulture u Pilici, od 13. do približno 16. jula 1995., te je nadzirao i nadgledao pogubljenja po prijekom postupku;
 - iii. učestvovao je u akciji generala Krstića s ciljem zarobljavanja muškaraca Muslimana koji su bježali iz enklave Žepa preko Drine u Srbiju 1. i 2. avgusta 1995. ili približno tih datuma; te
 - iv. kao načelnik za bezbjednost Glavnog štaba VRS-a i na osnovu ovlaštenja koja mu je dao njegov komandant Ratko Mladić, bio je odgovoran za postupanje sa svim bosanskim Muslimanima zarobljenim poslije pada srebreničke enklave i dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.
41. **VUJADIN POPOVIĆ** je, kao što je navedeno gore (vidi paragrafe od 27 do 29), pomagao **LJUBIŠI BEARI** da organizuje, koordinira i omogućiti zatočenje, prijevoz, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava. **VUJADIN POPOVIĆ** je, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja radi pogubljenja po prijekom postupku i pokopavanja vojno sposobnih muškaraca Muslimana iz Srebrenice, počinio djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja, opisana u paragrafima od 30.2 do 30.12, 30.15, 31.2e, 31.3, 31.4, 32 i od 34 do 37 ove Optužnice i u nastavku teksta:
- a. U cilju realizacije plana zarobljavanja, zatočenja, prijevoza i pogubljenja po prijekom postupku vojno sposobnih muškaraca iz Srebrenice, potpuno upoznat s planom da se ti muškarci pogube po prijekom postupku i pokopaju:
 - i. zajedno s generalom Mladićem i drugim oficirima VRS-a, oficirima Nizozemskog bataljona UN-a i predstavnicima Muslimana iz Srebrenice, bio je učesnik sastanka održanog 12. jula 1995. u 10:00 sati u hotelu "Fontana", čija svrha je bila organizacija odlaska i prijevoza Muslimana iz Srebrenice, kao i zastrašivanje Muslimana kako bi napustili područje Srebrenice;
 - ii. organizovao je i pomagao da se okupe, zatoče, prevezu i po prijekom postupku pogube muškarci Muslimani iz Srebrenice duž puta Bratunac-Konjević-Polje–Milići 13. jula 1995.;
 - iii. bio je prisutan i na dužnosti u Potočarima 12. jula 1995. i nadgledao je odvajanje muškaraca Muslimana od njihovih porodica i prijevoz Muslimana iz Potočara na područja izvan RS;
 - iv. rukovodio je, omogućio i nadzirao prijevoz muškaraca Muslimana iz Potočara u Bratunac, a odande na mjesta zatočenja u Zvorniku,

konkretno škole u Orahovcu, Petkovcima, Ročeviću i Kuli, te u Dom kulture u Pilici, od 13. do 16. jula 1995., te je nadzirao i nadgledao pogubljenja po prijekom postupku; te

- v. kao načelnik za bezbjednost Drinskog korpusa i na osnovu ovlašćenja koja mu je dao njegov komandant, bio je odgovoran za postupanje sa svim bosanskim Muslimanima zarobljenim poslije pada srebreničke enklave u zoni odgovornosti Drinskog korpusa i dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.

42. **DRAGO NIKOLIĆ** je, kao što je navedeno gore u tekstu (vidi paragrafe od 27 do 29), pomagao **LJUBIŠI BEARI** i **VUJADINU POPOVIĆU** da organizuju, koordiniraju i omoguće zatočenje, prijevoz, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava. **DRAGO NIKOLIĆ** je, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja radi pogubljenja po prijekom postupku i pokopavanja vojno sposobnih muškaraca Muslimana iz Srebrenice, počinio djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja kako je opisano u paragrafima od 30.6 do 30.12, 30.14, 30.15, 31.4, 32 i od 34 do 37 ove Optužnice i u nastavku teksta:

- a. U cilju realizacije plana zarobljavanja, zatočenja, prijevoza, pogubljenja po prijekom postupku i pokopavanja vojno sposobnih muškaraca iz Srebrenice, potpuno upoznat s planom da se ti muškarci pogube po prijekom postupku:
 - i. nadgledao je, omogućio i nadzirao prijevoz muškaraca Muslimana iz Bratunca na mjesta zatočenja na području Zvornika, uključujući škole u Orahovcu, Petkovcima, Ročeviću i Kuli, te u Dom kulture u Pilici, od 13. do 16. jula 1995., te je nadzirao i nadgledao pogubljenja po prijekom postupku; te
 - ii. kao načelnik za bezbjednost Zvorničke brigade i na osnovu ovlašćenja koja mu je dao njegov komandant **VINKO PANDUREVIĆ**, bio je odgovoran za postupanje sa svim bosanskim Muslimanima zarobljenim poslije pada srebreničke enklave u zoni odgovornosti Zvorničke brigade i dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.

43. **LJUBOMIR BOROVIĆ** je, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja radi pogubljenja po prijekom postupku i pokopavanja vojno sposobnih muškaraca Muslimana iz Srebrenice, počinio djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja, kako je opisano u paragrafima 30.4, 30.4.1 i od 34 do 37 ove Optužnice i u nastavku teksta:

- a. U cilju realizacije plana zarobljavanja, zatočenja, prijevoza i pogubljenja po prijekom postupku vojno sposobnih muškaraca iz Srebrenice, potpuno upoznat s planom da se ti muškarci pogube po prijekom postupku:

- i. dana 12. i 13. jula 1995., bio je u Potočarima i komandovao je jedinicama MUP-a, navedenim u paragrafu 18, prilikom odvajanja muškaraca Muslimana od njihovih porodica, potpuno svjestan da će ti ljudi biti pogubljeni po prijekom postupku;
 - ii. dana 13. jula 1995., bio je na potezu puta Bratunac–Konjević–Polje, uključujući lokaciju na kojoj je bilo skladište u Kravici, i ondje je komandovao jedinicama navedenim u paragrafu 18, koje su pomagale VRS-u u zarobljavanju, zatočenju, prijevozu i pogubljenju stotina vojno sposobnih muškaraca i mladića iz Srebrenice, potpuno svjestan da će ti Muslimani biti pogubljeni;
 - iii. dana 13. jula 1995., lično je bio prisutan u skladištu u Kravici dok su jedinice pod njegovom komandom i rukovodstvom, uključujući pripadnike Skelanskog voda 2. odreda Specijalne policije RS iz Šekovića, vršile pogubljenja ili prisustvovala pogubljenjima stotina zarobljenih Muslimana po prijekom postupku. On nije učinio ništa da ta pogubljenja spriječi ni da se preostalim preživjelim Muslimanima u tom skladištu pruži prva pomoć ili bilo kakva medicinska njega, čime je podstakao svoje ljude i ostale da nastave ubijati zarobljene Muslimane i ostave ranjene zarobljenike da podlegnu ranama; te
 - iv. kao komandant snaga MUP-a na tom području, bio je odgovoran za sve zarobljene bosanske Muslimane pod njegovim nadzorom i/ili pod kontrolom i dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.
44. Milorad Trbić je, kao što je navedeno gore u tekstu (vidi paragrafe od 27 do 29), pomagao **LJUBIŠI BEARI, VUJADINU POPOVIĆU** i **DRAGI NIKOLIĆU** da organizuju, koordiniraju i omoguće zatočenje, prijevoz, pogubljenje po prijekom postupku i pokopavanje muslimanskih žrtava. Milorad Trbić je, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja radi pogubljenja po prijekom postupku i pokopavanja vojno sposobnih muškaraca Muslimana iz Srebrenice i na osnovu ovlašćenja koju mu je dodijelio njegov komandant **VINKO PANDUREVIĆ**, počinio djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata i udruživanja, kako je opisano u paragrafima od 30.6 do 30.12, 31.4, 32 i od 34 do 37 ove Optužnice i u nastavku teksta:
- a. U cilju realizacije plana zarobljavanja, zatočenja, prijevoza, pogubljenja po prijekom postupku i pokopavanja vojno sposobnih muškaraca iz Srebrenice, potpuno upoznat s planom da se ti muškarci pogube po prijekom postupku:
 - i. dana 13. i 14. jula 1995., pomagao je u organizaciji prijevoza, zatočenja, obezbjeđenja i pogubljenja Muslimana iz Srebrenice koji su iz Bratunca autobusima i kamionima prevezeni na mjesta zatočenja na području Zvornika, uključujući Orahovac, Petkovce, Ročević i Kulu, te Dom kulture u Pilici, potpuno svjestan da će ti ljudi biti pogubljeni po prijekom postupku;

- ii. dana 14. jula 1995. bio je u školi u Orahovcu i nadzirao je zarobljene Muslimane koji su čekali u zatočeništvu da budu pogubljeni kada je jedan od vojnika koji su te Muslimane čuvali, u njegovom prisustvu, po prijekom postupku pogubio najmanje dvojicu zarobljenih Muslimana; te
- iii. dana 16. jula 1995., kao dežurni oficir Zvorničke brigade komunicirao je s nizom oficira VRS-a, uključujući **LJUBIŠU BEARU** i druge, u okviru organizacije udruženog zločinačkog poduhvata s ciljem ubijanja više hiljada bosanskih Muslimana zatočenih u školama u zoni odgovornosti Zvorničke brigade.

TAČKA 2: Udruživanje radi vršenja genocida, kažnjivo prema članovima 4(3)(b) i 7(1), a za **VINKA PANDUREVIĆA** i **LJUBOMIRA BOROVIČANINA**, prema članu 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 3 (Istrebljivanje)

Svojim radnjama i propustima opisanim u gornjim paragrafima, **VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i **LJUBOMIR BOROVIČANIN** odgovorni su za sljedeće:

45. Kao što je opisano u ovoj Optužnici, krivično djelo istrebljivanja počinjeno je, izvršeno i provedeno na sljedeći način i sljedećim sredstvima:

Učešćem optuženih, kako je detaljno opisano u paragrafima 30 i 31 ove Optužnice, u ubistvu hiljada muškaraca i mladića bosanskih Muslimana iz srebreničke enklave.

TAČKA 3: Istrebljivanje, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivo prema članovima 5(b) i 7(1), a za **VINKA PANDUREVIĆA** i **LJUBOMIRA BOROVIČANINA**, prema članu 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 4-5 (Ubistvo)

Svojim radnjama i propustima opisanim u gornjim paragrafima, **RADIVOJE MILETIĆ, MILAN GVERO, VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i **LJUBOMIR BOROVIČANIN** odgovorni su za sljedeće:

46. Prema tački 4, krivično djelo ubistva, kao zločin protiv čovječnosti, počinjeno je, izvršeno i provedeno na način i sredstvima navedenim u paragrafima 30 do 31 ove Optužnice, s izuzetkom **RADIVOJA MILETIĆA** i **MILANA GVERE**, koji su odgovorni za krivično djelo ubistva, koje je počinjeno,

izvršeno i provedeno na način i sredstvima navedenim isključivo u paragrafu 31 (Situaciono uslovljeno ubijanje) ove Optužnice.

47. Prema tački 5, krivično djelo ubistva, kao kršenje zakona i običaja ratovanja, počinjeno je, izvršeno i provedeno na način i sredstvima navedenim u paragrafima 30 do 31 Optužnice, s izuzetkom **RADIVOJA MILETIĆA** i **MILANA GVERE**, koji su odgovorni za krivično djelo ubistva, koje je počinjeno, izvršeno i provedeno na način i sredstvima navedenim isključivo u paragrafu 31 (Situaciono uslovljeno ubijanje) ove Optužnice.

TAČKA 4: Ubistvo, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjiv prema članovima 5(a) i 7(1), a za **VINKA PANDUREVIĆA** i **LJUBOMIRA BOROVIĆANINA**, prema članu 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

i

TAČKA 5: Ubistvo, **KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, kažnjivo prema članovima 3 i 7(1), a za **VINKA PANDUREVIĆA** i **LJUBOMIRA BOROVIĆANINA**, prema članu 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 6 (Progoni)

Svojim radnjama i propustima navedenim u gornjim paragrafima, **RADIVOJE MILETIĆ, MILAN GVERO, VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i **LJUBOMIR BOROVIĆANIN** odgovorni su za sljedeće:

48. Kao što je opisano u paragrafima od 27 do 31 i od 50 do 71 ove Optužnice, uz izuzetak **RADIVOJA MILETIĆA** i **MILANA GVERE**, na koje se odnose paragraf 31 (Situaciono uslovljeno ubijanje) i paragrafi od 50 do 71, krivično djelo progona počinjeno je, izvršeno i provedeno na sljedeći način i sljedećim sredstvima:
- a. ubistvom hiljada civila bosanskih Muslimana, uključujući muškarce, žene, djecu i stare osobe, kako je opisano u paragrafima 30 i 31 Optužnice, uz izuzetak **RADIVOJA MILETIĆA** i **MILANA GVERE**, na koje se odnosi isključivo paragraf 31 (Situaciono uslovljeno ubijanje);
 - b. okrutnim i nečovječnim postupanjem prema civilima bosanskim Muslimanima, uključujući ubistva i teška premlaćivanja u Potočarima i u objektima za zatočavanje u Bratuncu i Zvorniku;
 - c. terorisanjem civila bosanskih Muslimana u Srebrenici i Potočarima;
 - d. uništavanjem lične imovine i stvari u vlasništvu bosanskih Muslimana, i
 - e. prisilnim premještanjem bosanskih Muslimana iz Srebrenice i Žepe, prisilnim odvoženjem žena i djece autobusima na teritoriju pod kontrolom bosanskih Muslimana i prisilnim odvoženjem muškaraca koji su izdvojeni u Potočarima, koji su zarobljeni ili su se predali iz kolone, autobusima na područje Zvornika, gdje su na kraju pogubljeni, te deportacijom muškaraca

bosanskih Muslimana iz Žepe, koji su bili prisiljeni da pobjegnu iz svojih domova u Žepi u Srbiju.

TAČKA 6: Progoni na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, uključujući ubistvo, okrutno i nečovječno postupanje, terorisanje civilnog stanovništva, uništavanje lične imovine i prisilno premještanje, kažnjivi prema članovima 5(h) i 7(1), a za **VINKA PANDUREVIĆA** i **LJUBOMIRA BOROVIČANINA**, prema članu 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 7
(Prisilno premještanje)

Svojim radnjama i propustima opisanim u gornjim paragrafima, **RADIVOJE MILETIĆ, MILAN GVERO, VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i **LJUBOMIR BOROVIČANIN** odgovorni su za sljedeće:

49. Zdravko Tolimir, **RADIVOJE MILETIĆ, MILAN GVERO, VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ**, Milorad Trbić i **LJUBOMIR BOROVIČANIN**, zajedno sa drugim oficirima i jedinicama VRS-a i MUP-a, kao i funkcionerima RS navedenim u *Prilogu A* ovoj Optužnici, bili su svjesni učesnici udruženog zločinačkog poduhvata, čiji je zajednički cilj bio protjerati muslimansko stanovništvo iz enklava Srebrenica i Žepa na područja izvan kontrole RS u periodu od 8. marta 1995. ili približno tog datuma do kraja avgusta 1995.

Udruženi zločinački poduhvat prisilnog uklanjanja muslimanskog stanovništva iz Srebrenice i Žepe

50. Dana 8. marta 1995., predsjednik RS Radovan Karadžić izdao je Direktivu op. br. 7 Vrhovne komande VRS-a. Direktivu op. br. 7 sastavio je **RADIVOJE MILETIĆ**. U toj Direktivi naređuje se sljedeće: "Što pre izvršiti potpuno fizičko odvajanje Srebrenice od Žepe, čime sprečiti i pojedinačno komuniciranje između ovih enklava. Svakodnevnim planskim i osmišljenim borbenim aktivnostima stvoriti uslove totalne nesigurnosti, nepodnošljivosti i besperspektivnosti daljnjeg opstanka i života meštana u Srebrenici i Žepi." (Vidi *Prilog B* ovoj Optužnici, koji sadrži detaljan prikaz strukture Oružanih snaga RS, relevantan za ove činjenice).
51. U periodu od marta 1995. do jula 1995., VRS je namjerno ograničavao snabdijevanje muslimanskog stanovništva Srebrenice i Žepe humanitarnom i drugom pomoći u sklopu organizovane akcije s ciljem da se Muslimanima život učini nepodnošljivim i da se oni protjeraju. **RADIVOJE MILETIĆ** je, pod komandom Ratka Mladića, imao središnju ulogu u organizovanju i provođenju akcije da se ograniči dostava humanitarne pomoći u enklave Srebrenica i Žepa, kao i njihovo snabdijevanje.
52. U periodu od marta 1995. do pada enklava u julu 1995., VRS je granatirao i snajperima gađao niz civilnih ciljeva u enklavama Srebrenica i Žepa u sklopu akcije stvaranja nepodnošljivih uslova za život Muslimana i njihovog

protjerivanja. Na primjer, dana 25. maja 1995., prema naredjenju Glavnog štaba i Drinskog korpusa, Bratunačka brigada je namjerno gađala civilna područja srebreničke enklave artiljerijskom vatrom i tom prilikom je razorila jednu kuću u selu Bucinovići na rubu Srebrenice, ubila jednu devetogodišnju djevojčicu i teško ranila njenu sestru.

53. Dana 3. juna 1995., snage VRS-a napale su posmatrački položaj Ujedinjenih nacija "Echo", čime je počeo glavni napad na enklavu. Dana 2. jula 1995., komandant Drinskog korpusa general Milenko Živanović naredio je napad na srebreničku enklavu u cilju njenog odvajanja od enklave Žepa i svođenja srebreničke enklave na područje samog grada. Cilj svođenja te enklave na gradsko područje bio je da se muslimansko stanovništvo prisili da ode u taj gradić i da se tako stvore uslovi u kojima bi muslimanskom stanovništvu u cjelini bilo nemoguće da se održi, pa bi stoga moralo da napusti to područje.
54. Dana 6. jula 1995. ili približno tog datuma, u skladu s naredjenjem generala Živanovića od 2. jula 1995., jedinice Drinskog korpusa granatirale su Srebrenicu i napale posmatračke položaje na kojima su se nalazili pripadnici Nizozemskog bataljona, koji su bili u enklavi. Među jedinicama Drinskog korpusa angažovanim u tom napadu bili su elementi Zvorničke brigade, kojima je komandovao **VINKO PANDUREVIĆ** lično. Dana 9. jula 1995., predsjednik Karadžić je izmijenio prvobitno naredjenje i odobrio zauzimanje srebreničke enklave. To naredjenje je general Zdravko Tolimir prosljedio generalu Radislavu Krstiću i generalu **MILANU GVERI** na Isturenom komandnom mjestu Drinskog korpusa. Napad koji je Drinski korpus izvršio na srebreničku enklavu, koji je uključivao granatiranje, kao i napade na druge posmatračke položaje UN-a i muslimanske civilne ciljeve u Srebrenici, trajao je do 11. jula 1995., kada su snage Zvorničke brigade, Bratunačke brigade, 10. diverzantskog odreda i drugih jedinica VRS-a ušle u Srebrenicu. Dana 11. jula 1995., avioni NATO-a bombardovali su snage VRS-a u pokušaju da ih zaustave. Usprkos tim pokušajima, Srebrenica je 11. jula 1995. pala u ruke VRS-a.
55. Odmah nakon pada Srebrenice, u kasnim poslijepodnevrim satima 11. jula 1995., u grad su ušli visoki oficiri VRS-a, među kojima su bili Ratko Mladić, Milenko Živanović, Radislav Krstić, **VINKO PANDUREVIĆ** i **VUJADIN POPOVIĆ**.
56. Dana 10. i 11. jula 1995. hiljade bosanskih Muslimana iz enklave, među kojima su bili žene, djeca i nekolicina muškaraca, pobjegli su u bazu UN-a u Potočarima, gdje su zatražili zaštitu Nizozemskog bataljona. U međuvremenu, u selima Šušnjari i Jaglići u isto vrijeme okupilo se otprilike 15.000 muškaraca bosanskih Muslimana iz enklave, s nekoliko žena i djece, i 11. jula u velikoj koloni krenulo kroz šumu prema Tuzli. Otprilike trećinu te grupe činila su naoružana vojna lica, bosanski Muslimani. Ostalo su bili civili i nenaoružana vojna lica.
57. Uveče 11. jula 1995. i ujutro 12. jula 1995., u hotelu "Fontana" u Bratuncu održana su tri presudna sastanka o sudbini izbjeglica koje su pobjegle u Potočare. Na prvom sastanku, održanom približno u 20:00 sati 11. jula, Ratko Mladić i oficir za obavještajne poslove Glavnog štaba pukovnik Radoslav

Janković sastali su se s drugim pripadnicima VRS-a i članovima komande Nizozemskog bataljona. Ratko Mladić je zastrašivao komandanta Nizozemskog bataljona i prijetio mu.

58. Ratko Mladić, Radislav Krstić, Radoslav Janković i drugi pripadnici VRS-a sazvali su drugi sastanak približno u 23:00 sata 11. jula 1995. Sastanku su prisustvovali pripadnici komande Nizozemskog bataljona i predstavnik izbjeglica, bosanskih Muslimana iz Potočara. Na tom drugom sastanku Ratko Mladić je zastrašivao predstavnika bosanskih Muslimana i prijetio mu. Od večeri 11. jula 1995. do ranog jutra 12. jula 1995. general Mladić i drugi sačinili su plan za transport srebreničkih Muslimana iz Potočara.
59. Ratko Mladić, Radislav Krstić, Radoslav Janković, **VUJADIN POPOVIĆ** i drugi predstavnici VRS-a i civilnih vlasti bosanskih Srba održali su treći sastanak približno u 10:00 sati 12. jula 1995. Sastanku su prisustvovali oficiri Nizozemskog bataljona i predstavnici izbjeglica bosanskih Muslimana. Na sastanku je objašnjeno da će VRS nadgledati "evakuaciju" izbjeglica iz Potočara i da Ratko Mladić želi izvršiti provjeru muškaraca između 16 i 60 godina starosti kako bi ustanovio ima li među njima ratnih zločinaca.
60. Ti izbjegli bosanski Muslimani ostali su u Potočarima i okolini od 11. do 13. jula 1995. Za to vrijeme su ih terorizali pripadnici VRS-a i MUP-a RS, uključujući i elemente 2. odreda Specijalne policije RS iz Šekovića, elemente 1. čete PJP policije opštine Zvornik i jedinicu policajaca RS iz Centra za obuku na Jahorini, pod komandnom i rukovodstvom **LJUBOMIRA BOROVIČANINA**.

Prisilno iseljavanje muslimanskog stanovništva iz Srebrenice

61. U poslijepodnevnim satima 12. jula 1995., Ratko Mladić, Radislav Krstić, **VUJADIN POPOVIĆ**, **LJUBOMIR BOROVIČANIN** i drugi bili su blizu vojne baze UN-a u Potočarima kada je ondje stiglo između 50 i 60 autobusa i kamiona. Tada, kao i tokom cijelog 13. jula, snage bosanskih Srba ukrcale su hiljade bosanskih žena, djece i starih ljudi u autobuse i kamione, i prevezle ih iz Potočara na liniju sukoba blizu Kladnja, gdje su ih pustili i odakle su oni pješačili približno pet kilometara do linija pod kontrolom Armije BiH kod Kladnja. Snage Specijalne policije MUP-a pod komandom i rukovodstvom **LJUBOMIRA BOROVIČANINA**, uključujući elemente 2. odreda Specijalne policije RS iz Šekovića, elemente 1. čete PJP policije opštine Zvornik i jedinicu policajaca RS iz Centra za obuku na Jahorini, zajedno s elementima Bratunačke brigade i drugim jedinicama VRS-a, radile su na iseljavanju stanovništva Srebrenice iz enklave.
62. U poslijepodnevnim satima 12. jula, kada je započelo ukrcavanje žena, djece i muškaraca bosanskih Muslimana, snage Specijalne policije MUP-a pod komandom i rukovodstvom **LJUBOMIRA BOROVIČANINA**, uključujući elemente 2. odreda Specijalne policije RS iz Šekovića, elemente 1. čete PJP policije opštine Zvornik i jedinicu policajaca RS iz Centra za obuku na Jahorini, i pripadnici VRS-a odvojili su više od 1.000 vojno sposobnih muškaraca bosanskih Muslimana od žena i djece i prevezli ih na mjesta

privremenog zatočenja u Bratuncu. Odvajanje vojno sposobnih muškaraca iz mnoštva u Potočarima nastavilo se tokom cijelog 12. i 13. jula, sve dok kompletno muslimansko stanovništvo nije uklonjeno s područja Potočara. **LJUBOMIR BOROVIĆANIN** je bio u Potočarima 12. i 13. jula za vrijeme odvajanja i transporta muškaraca Muslimana, kao i oficiri i vojnici pod njegovom komandom i rukovodstvom, između ostalih, (dana 12. jula) Duško Jevtić, komandant Centra za obuku na Jahorini, i (dana 12. i 13. jula) Mendeljev Đurić, podređeni komandant Centra za obuku na Jahorini.

63. Dana 13. jula 1995., na područjima Kravice, Sandića, Konjević-Polja i Milića, pripadnici snaga MUP-a i VRS-a zarobili su duž puta Bratunac–Konjević-Polje–Milići od 5.000 do 6.000 bosanskih Muslimana iz kolone muškaraca u bijegu iz srebreničke enklave ili su im se oni sami predali. Od te grupe zarobljenika, njih 3.000 do 4.000 se predalo ili su ih zarobili pripadnici MUP-a iz sljedećih jedinica smještenih duž puta od Kravice prema Konjević-Polju: elementi 2. odreda Specijalne policije RS iz Šekovića, elementi 1. čete PJP policije opštine Zvornik i elementi jedinice policajaca RS iz Centra za obuku na Jahorini. Sve tri jedinice bile su pod komandom i rukovodstvom **LJUBOMIRA BOROVIĆANINA**, koji je 13. jula bio na područjima duž puta Kravica–Konjević-Polje, gdje je komandovao, nadgledao i koordinirao zarobljavanje, predaju i zatočavanje muškaraca Muslimana na tim područjima, uključujući i pogubljenja po prijekom postupku muškaraca Muslimana u skladištu u Kravici i 15-16 muškaraca na području Sandića u ranim večernjim satima. **VUJADIN POPOVIĆ** je 13. jula takođe bio na potezu puta Kravica–Konjević-Polje, gdje je nadgledao i koordinirao zarobljavanje, predaju i zatočenje muškaraca Muslimana na tom području, uključujući pogubljenja po prijekom postupku muškaraca na lokacijama na rijeci Jadar, u dolini Cerske, Novoj Kasabi i skladištu u Kravici. Preostalih 1.000 do 2.000 zarobljenika predali su se ili su ih zarobili pripadnici i vojnici različitih jedinica MUP-a i VRS-a smješteni duž puta Konjević-Polje–Milići. Te jedinice obuhvatale su elemente MUP-ove 6. čete PJP policije opštine Zvornik, pod komandom i rukovodstvom VRS-a, elemente 5. inženjerske čete Drinskog korpusa pod komandom i rukovodstvom Drinskog korpusa, elemente Milićke brigade pod komandom i rukovodstvom Milomira Nastića, komandanta Milićke brigade, i elemente čete Vojne policije 65. motorizovanog zaštitnog puka Glavnog štaba, stacionirane u Novoj Kasabi, pod komandom i rukovodstvom komandanta Zorana Malinića i pod nadzorom **LJUBIŠE BEARE**. **LJUBIŠA BEARA** je 13. jula 1995. bio na području Nove Kasabe i koordinirao je i nadzirao zarobljavanje, predaju i zatočenje muškaraca Muslimana na područjima Kravice, Sandića, Konjević-Polja i Milića, uključujući i pogubljenje po prijekom postupku muškaraca na lokacijama na rijeci Jadar, u dolini Cerske, Novoj Kasabi i skladištu u Kravici.
64. Od približno 12. jula 1995. pa sve do približno 16. jula 1995., vojnici VRS-a i MUP-a plijenili su i uništavali ličnu imovinu i stvari zatočenih bosanskih Muslimana, uključujući lične isprave i dragocjenosti. Zapljena i uništavanje lične imovine i stvari izvršena je u Potočarima na raznim mjestima gdje su zarobljeni i okupljeni ljudi iz kolone duž puta Bratunac–Konjević-Polje–Milići, kao i na raznim mjestima pogubljenja.

Posebno su dana 13. jula pripadnici jedinica pod komandom i rukovodstvom **LJUBOMIRA BOROVCANINA**, navedeni gore u paragrafu 60, smješteni duž puta Kravica–Konjević-Polje, učestvovali u zaplijeni i uništavanju imovine Muslimana zatočenih na tom području. Pored toga, u periodu prije pogubljenja, zarobljenici u Potočarima i Bratuncu nisu dobijali hranu, nije im pružana ljekarska pomoć, a nisu dobijali ni dovoljno vode. Za to vrijeme oni koji su muslimanske zarobljenike držali u Potočarima, Bratuncu i duž puta Bratunac–Konjević-Polje često su ih tukli.

Prisilno iseljavanje muslimanskog stanovništva iz Žepe

65. Početkom jula 1995., VRS je, istovremeno s napadom na Srebrenicu, vršio pripreme za napad na enklavu Žepa i protjerivanje muslimanskog stanovništva iz nje. Pripadnici VRS-a su 7. jula 1995. pucali po položajima UN-a oko Žepe. Dana 9. jula 1995. otvorili su vatru direktno na kontrolni punkt UN-a, a 10. jula 1995. na grad Žepu. Dana 11. jula 1995. VRS je granatirao jedno selo kod Žepe.
66. Tokom tri odvojena kruga pregovora između predstavnika VRS-a i predstavnika bosanskih Muslimana iz enklave Žepa, predstavnici VRS-a su nastojali da natjeraju stanovništvo da napusti enklavu, prijeteci im vojnim napadom. Prvi krug pregovora održan je 13. jula 1995. Tom prilikom su se na kontrolnom punktu ukrajinskog UNPROFOR-a uspostavljenom iznad Žepe sastali komandant Rogatičke brigade pukovnik Rajko Kušić, s kojim je bio general Zdravko Tolimir, i predstavnici lokalnih bosanskih vlasti. Bosanski Srbi rekli su da je "Srebrenica pala i da je sad red na [Žepu]".
67. Zdravko Tolimir je predstavnicima bosanskih Muslimana iz Žepe ponudio dvije mogućnosti: "evakuaciju" cjelokupnog stanovništva na isti način kao što je to izvršeno u Srebrenici ili vojnu akciju bosanskih Srba. Predstavnici bosanskih Muslimana odlučili su da odbiju takav prijedlog Srba. Rano ujutro 14. jula 1995. komanda VRS-a izvršila je napad velikih razmjera na enklavu Žepa. Tim napadom, u koji su bili uključeni elementi više brigada Drinskog korpusa, među kojima i elementi Zvorničke brigade pod komandom **VINKA PANDUREVIĆA** lično, komandovao je komandant Drinskog korpusa Radislav Krstić. Uveče 14. jula 1995. bosanski Srbi su ušli u džep sa sjeverozapada, ponovo zauzeli dio teritorije i spalili sela. Ujutro 15. jula 1995., **VINKO PANDUREVIĆ** i njegove jedinice povučeni su iz operacije Žepa i poslani natrag na područje Zvornika da pomognu u odbrani Zvornika, koji je bio ugrožen napredovanjem Muslimana iz Srebrenice.
68. Dana 19. jula 1995. Srbi su prestali granatirati Žepu i pucati na nju. Ratko Mladić se u Han-Kramu sastao s generalom Rupertom Smithom iz UNPROFOR-a. U pratnji generala Mladića bili su Zdravko Tolimir i pukovnik VRS-a Indić. Na sastanku su razgovarali o Srebrenici te, između ostalog, o povlačenju Nizozemskog bataljona, situaciji u Žepi i slobodi kretanja UNPROFOR-a i UNHCR-a. General Mladić je izjavio da je Žepa pala u 13:30 sati tog dana, što nije bilo tačno.
69. Drugi krug pregovora između VRS-a i predstavnika bosanskih Muslimana iz enklave održan je 19. jula 1995. poslijepodne na ukrajinskom kontrolnom

punktu. General Mladić i Zdravko Tolimir sastali su se s tri predstavnika lokalne civilne vlasti bosanskih Muslimana. Predstavnici VRS-a zahtijevali su od bosanskih Muslimana da predaju oružje UNPROFOR-u i da će njihova imena biti evidentirana. Srbi će ih smatrati ratnim zarobljenicima do razmjene koju treba izvršiti u roku od pet do 15 dana. General Mladić im je garantovao bezbjednost. Pošto strane nisu postigle dogovor, VRS je 21. jula 1995. nastavio napad na Žepu.

70. Treći krug pregovora održan je 24. jula 1995. Prisutni su bili predstavnik bosanskih Muslimana iz enklave Žepa Hamdija Torlak, general Mladić, komandant Rogatičke brigade Rajko Kušić i Zdravko Tolimir. Dana 24. jula 1995. u približno 18:30 sati postignut je dogovor u vezi sa Žepom.
71. Transport žena i djece iz Žepe počeo je 25. jula 1995. Otprilike istog dana, stotine većinom vojno sposobnih muškaraca Muslimana krenule su da bježe preko Drine u Srbiju, gdje je Međunarodni komitet Crvenog krsta (MKCK) evidentirao mnoge od njih, da bi na kraju bili pušteni na slobodu. Ti Muslimani su bježali u Srbiju iz straha da će im pripadnici VRS-a nauditi ili da će ih ubiti ako se predaju.

ULOGA I POSTUPCI OPTUŽENIH I ZDRAVKA TOLIMIRA I MILORADA TRBIĆA U CILJU REALIZACIJE UDRUŽENOG ZLOČINAČKOG PODUHVATA RADI PRISILNOG PREMJEŠTANJA I DEPORTACIJE MUSLIMANSKOG STANOVNIŠTVA SREBRENICE I ŽEPE

72. Da bi se postigao cilj udruženog zločinačkog poduhvata naveden u Direktivi op. br. 7 da se muslimansko stanovništvo iz Srebrenice i Žepe natjera da napusti to područje, sprovedeno je nekoliko akcija koje, između ostalog, uključuju sljedeće:
 - a. stvaranje nepodnošljivih životnih uslova za stanovnike enklave;
 - b. vojno poražavanje muslimanskih snaga;
 - c. vojno onesposobljavanje lokalnih snaga UN-a;
 - d. sprečavanje i kontrolisanje međunarodne zaštite enklava spolja, uključujući vazdušne napade i međunarodne posmatrače; i
 - e. kontrolisanje iseljavanja muslimanskog stanovništva iz enklava.
73. Učesnici udruženog zločinačkog poduhvata stvarali su nepodnošljive životne uslove za stanovnike enklave na sljedeći način:
 - a. granatiranjem civilnih ciljeva u Srebrenici i Žepi; i,
 - b. kontrolom kretanja muslimanskog stanovništva iz enklava.
74. Zdravko Tolimir, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata u cilju prisilnog premještanja i deportacije stanovništva Srebrenice i Žepe, svjestan toga da je protjerivanje Muslimana iz enklava protivpravno, počinio je djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u paragrafima od 34 do 37, 54, 66, 67, 68, 69 i 70 ove Optužnice i u nastavku teksta:

- a. Stvaranje nepodnošljivih životnih uslova za stanovnike enklave Žepa:
 - i. u julu 1995. predložio je generalu **RADIVOJU MILETIĆU** napad na izbjegličke kolone koje je činilo muslimansko stanovništvo iz Žepe.
 - b. Vojno poražavanje muslimanskih snaga:
 - i. kontaktirao je s Isturenim komandnim mjestom Drinskog korpusa i predsjednikom RS Radovanom Karadžićem u vezi s borbenim operacijama oko Srebrenice i odlukom o zauzimanju Srebrenice; i
 - ii. u julu 1995. predložio je generalu **RADIVOJU MILETIĆU** da se preostala muslimanska vojska iz Žepe uništi hemijskim oružjem.
 - c. Vojno onesposobljavanje lokalnih snaga UN-a:
 - i. svojim kontaktima s UNPROFOR-om pomagao je da se prilikom napada na Srebrenicu snage UNPROFOR-a onesposobe, konkretno lažući UNPROFOR i koordinirajući laži s podređenim jedinicama.
 - d. Sprečavanje i kontrolisanje međunarodne zaštite enklava spolja, uključujući vazdušne napade i međunarodne posmatrače:
 - i. organizovao je i vodio psihološko-propagandne aktivnosti u vezi s operacijama u Žepi i Srebrenici.
 - e. Kontrola iseljavanja muslimanskog stanovništva iz enklava:
 - i. izdavao je naredjenja i koordinirao prisilno premještanje muškaraca, uključujući civile, iz enklava Srebrenica i Žepa;
 - ii. pomagao je u koordinaciji pritvaranja zarobljenika iz Srebrenice;
 - iii. učestvovao je u pregovorima s predstavnicima Muslimana u Žepi i nudio im da izaberu između "evakuacije" ili "vojne akcije" VRS-a; i
 - iv. pomagao je u organizaciji i nadzoru prebacivanja stanovništva iz Žepe, uključujući prikupljanje autobusa i ukrcavanja ljudi u njih.
75. **RADIVOJE MILETIĆ**, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata u cilju prisilnog premještanja i deportacije stanovništva Srebrenice i Žepe, svjestan toga da je protjerivanje Muslimana iz enklava protivpravno, počinio je djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u paragrafima od 50 do 54 ove Optužnice i u nastavku teksta:
- a. Stvaranje nepodnošljivih životnih uslova za stanovnike enklava:
 - i. sastavio je Direktivu op. br. 7, koju je predsjednik Karadžić potpisao 8. marta 1995. i pozvao je VRS da, između ostalog, "stvori uslove totalne nesigurnosti, nepodnošljivosti i besperspektivnosti daljnjeg opstanka i života meštana u Srebrenici i Žepi" i naredio sljedeće: "preko nadležnih državnih i vojnih organa, zaduženih za rad sa UNPROFOR-om i humanitarnim organizacijama, planskim i nenametljivim restriktivnim odobravanjem zahteva, smanjiti i ograničiti logističku podršku snaga

UNPROFOR-a enklavama i dotur materijalnih sredstava muslimanskom življu i učiniti ih ovisnim od naše dobre volje, a istovremeno izbeći osudu međunarodne zajednice i svetskog javnog mnenja"; i

- ii. učestvovao je i pomagao u provođenju politike navedene u Direktivi op. br. 7, koja je imala za cilj ograničavanje dostave humanitarne pomoći muslimanskom stanovništvu u Srebrenici i Žepi.
- b. Vojno poražavanje muslimanskih snaga:
- i. nadzirao je stanje muslimanskih snaga prije, tokom i poslije napada na Srebrenicu i Žepu i o tome obavještavao svoje nadređene, uključujući predsjednika Karadžića, i podređene jedinice;
 - ii. nadzirao je predaju muslimanskih snaga poslije pada Srebrenice i Žepe i o tome obavještavao svoje nadređene, uključujući predsjednika Karadžića, i podređene jedinice; i
 - iii. nadzirao je aktivnosti jedinica VRS-a na području Srebrenice i Žepe i o tome obavještavao svoje nadređene, uključujući predsjednika Karadžića, i podređene jedinice.
- c. Kontrola iseljavanja muslimanskog stanovništva iz enklava:
- i. nadzirao je tok premještanja civila iz Srebrenice i Žepe i o tome obavještavao svoje nadređene, uključujući predsjednika Karadžića, i podređene jedinice;
 - ii. nadzirao je pretraživanje Žepe od strane VRS-a i njeno čišćenje od preostalih Muslimana i o tome obavještavao svoje nadređene, uključujući predsjednika Karadžića, i podređene jedinice; i
 - iii. primao je obavijesti o bježanju muškaraca Muslimana iz Žepe u Srbiju.

76. **MILAN GVERO**, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata u cilju prisilnog premještanja i deportacije stanovništva Srebrenice i Žepe, svjestan toga da je protjerivanje Muslimana iz enklava protivpravno, počinio je djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u paragrafima od 50 do 54 ove Optužnice i u nastavku teksta:

- a. Vojno poražavanje muslimanskih snaga:
- i. sredstvima javnog informisanja dao je lažnu izjavu u vezi s napadima na enklave kako bi pomogao da se srebrenička enklava osvoji; i
 - ii. s Isturenog komandnog mjesta Drinskog korpusa pomagao je prilikom napada na srebreničku enklavu izvršenog 9. jula 1995. i izvještavao generala Krstića o toku operacije.
- b. Vojno onesposobljavanje lokalnih snaga UN-a:
- i. pomagao je prilikom napada na Srebrenicu lažući UNPROFOR o muslimanskim napadima, posebno na posmatračke položaje UN-a, te o namjerama i akcijama VRS-a u vezi s enklavom, svjestan toga da je

- jedan od glavnih ciljeva napada prisiljavanje muslimanskog stanovništva da napusti Srebrenicu; i
- ii. obavještavao je predsjednika RS Radovana Karadžića o svojim kontaktima s međunarodnim snagama.
- c. Sprečavanje i kontrolisanje međunarodne zaštite enklava spolja, uključujući vazdušne napade i međunarodne posmatrače:
- i. prijetio je komandantu UNPROFOR-a i vršio pritisak na njega da zaustavi vazdušne napade; i
 - ii. poslije pada srebreničke enklave, lagao je predstavnicima međunarodne zajednice kako bi UN i druge međunarodne organizacije spriječio da dođu u Srebrenicu.
- d. Kontrola iseljavanja muslimanskog stanovništva iz enklava:
- i. pomagao je da se organizuje i koordinira zarobljavanje i zatočenje muškaraca Muslimana iz Srebrenice; i
 - ii. omogućio je i nadzirao prebacivanje ranjenih Muslimana iz Srebrenice.
77. **VINKO PANDUREVIĆ**, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata u cilju prisilnog premještanja i deportacije stanovništva Srebrenice i Žepe, svjestan toga da je protjerivanje Muslimana iz enklava protivpravno, počinio je djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u paragrafima 30.7, 30.8, 30.8.1, 30.9, 30.10, 30.11, 30.12, 30.13, 30.14, 30.15, 32, od 34 do 37, 54, 55 i 67 ove Optužnice i u nastavku teksta:
- a. Vojno poražavanje muslimanskih snaga:
 - i. komandovao je snagama uključenim u napad na enklave Srebrenicu i Žepu i izdavao im naredjenja u periodu od 6. jula 1995. do 14. jula 1995., svjestan toga da je jedan od glavnih ciljeva napada prisiljavanje muslimanskog stanovništva da napusti enklave Srebrenica i Žepa.
 - b. Kontrola iseljavanja muslimanskog stanovništva iz enklava:
 - i. znao je za prisilno premještanje vojno sposobnih muškaraca Muslimana iz Srebrenice u zatočeničke centre u opštini Zvornik u periodu od 13. jula 1995. do 15. jula 1995. i pomagao da se ono izvrši; i
 - ii. pomagao je u prisilnom premještanju muškaraca iz Srebrenice tako što je ovlastio snage Zvorničke brigade da prihvate, zatoče i drže pod stražom nekoliko hiljada muškaraca bosanskih Muslimana u zoni odgovornosti Zvorničke brigade, znajući da su vlasti RS te ljude prisilno uklonile iz srebreničke enklave. Kao komandant Zvorničke brigade, bio je odgovoran za sve muškarce bosanske Muslimane zatočene u zoni odgovornosti Zvorničke brigade poslije pada Srebrenice i bio je dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.
78. **LJUBIŠA BEARA**, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata u cilju prisilnog premještanja i

deportacije stanovništva Srebrenice i Žepe, svjestan toga da je protjerivanje Muslimana iz enklava protivpravno, počinio je djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u paragrafima od 30.1 do 30.12, 31.2.e, 31.3, 31.4, od 34 do 37 i 63 ove Optužnice i u nastavku teksta:

- a. Kontrola iseljavanja muslimanskog stanovništva iz enklava:
 - i. planirao je, organizovao i pomagao okupljanje, zatočenje i prijevoz muškaraca Muslimana iz Srebrenice duž puta Konjević-Polje–Milići 13. jula 1995.;
 - ii. nadgledao je, omogućio i nadzirao prijevoz muškaraca Muslimana iz Potočara u Bratunac, a odande u zatočeničke centre na području Zvornika, konkretno u škole u Orahovcu, Petkovicima, Ročeviću i Kuli, kao i u Dom kulture u Pilici od 13. do 16. jula 1995. ili približno tog datuma;
 - iii. učestvovao je u akciji generala Krstića s ciljem zarobljavanja muškaraca Muslimana koji su iz enklave Žepa preko Drine bježali u Srbiju 1. i 2. avgusta 1995. ili približno tih datuma; te
 - iv. kao načelnik za bezbjednost Glavnog štaba VRS-a i na osnovu ovlašćenja koja mu je dao njegov komandant Ratko Mladić, bio je odgovoran za postupanje sa svim tim zarobljenim bosanskim Muslimanima i bio je dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.

79. **VUJADIN POPOVIĆ**, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata u cilju prisilnog premještanja i deportacije stanovništva Srebrenice i Žepe, svjestan toga da je protjerivanje Muslimana iz enklava protivpravno, počinio je djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u paragrafima od 30.2 do 30.12, 30.15, 31.2.e, 31.3, 31.4, 32, od 34 do 37, 55, 59, 61 i 63 ove Optužnice i u nastavku teksta:

- a. Kontrola iseljavanja muslimanskog stanovništva iz enklava:
 - i. zajedno s generalom Mladićem i drugim oficirima VRS-a, oficirima Nizozemskog bataljona i predstavnicima Muslimana iz Srebrenice, bio je učesnik sastanka održanog 12. jula 1995. u 10:00 sati u hotelu "Fontana", čija svrha je bila organizacija odlaska i prijevoza Muslimana iz Srebrenice, te zastrašivanje Muslimana kako bi napustili područje Srebrenice;
 - ii. dana 12. jula nalazio se u Potočarima, bio je na dužnosti, vodio je i nadgledao prijevoz Muslimana iz Potočara na područja izvan RS-a;
 - iii. nadgledao je, omogućio i nadzirao prijevoz muškaraca Muslimana iz Bratunca u zatočeničke centre na području Zvornika, konkretno u škole u Orahovcu, Petkovicima, Ročeviću i Kuli, te u Dom kulture u Pilici od 13. do 16. jula 1995.; te
 - iv. kao načelnik za bezbjednost Drinskog korpusa i na osnovu ovlašćenja koja mu je dao njegov komandant **VUJADIN POPOVIĆ**, bio je odgovoran za postupanje sa svim tim zarobljenim bosanskim

Muslimanima i bio je dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.

80. **DRAGO NIKOLIĆ**, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata u cilju prisilnog premještanja i deportacije stanovništva Srebrenice i Žepe, svjestan toga da je protjerivanje Muslimana iz enklava protivpravno, počinio je djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u paragrafima od 30.6 do 30.12, 30.14, 30.15, 31.4, 32 i od 34 do 37 ove Optužnice i u nastavku teksta:

b. Kontrola iseljavanja muslimanskog stanovništva iz enklava:

- i. pomagao je u planiranju, organizaciji i nadzoru prijevoza muškaraca Muslimana iz Bratunca od 13. do 16. jula ili približno tog datuma;
- ii. nadgledao je, omogućio i nadzirao prijevoz muškaraca Muslimana iz Bratunca na mjesta zatočenja na području Zvornika, između ostalog, u škole u Orahovcu, Petkovicima, Ročeviću i Kuli, te u Dom kulture u Pilici od 13. do 16. jula 1995.; te
- iii. kao načelnik bezbjednosti Zvorničke brigade i na osnovu ovlaštenja koja mu je dao njegov komandant **VINKO PANDUREVIĆ**, bio je odgovoran za postupanje sa svim tim zarobljenim bosanskim Muslimanima i bio je dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.

81. **LJUBOMIR BOROVIČANIN**, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata u cilju prisilnog premještanja i deportacije stanovništva Srebrenice i Žepe, svjestan toga da je protjerivanje Muslimana iz enklava protivpravno, počinio je djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u paragrafima 30.4, 30.4.1, od 34 do 37 i od 60 do 64 ove Optužnice i u nastavku teksta:

a. Vojno onesposobljavanje lokalnih snaga UN-a:

- i. dana 12. jula 1995., komandovao je jedinicama MUP-a, navedenim gore u paragrafu 18, koje su silom ušle u enklavu UN-a u Potočarima i zajedno sa snagama VRS-a uspostavile vojnu kontrolu nad Potočarima i Nizozemskim bataljonom čija je baza bila tamo; i
- ii. dana 12. ili 13. jula, nalazio se u Potočarima i komandovao je snagama MUP-a, navedenim gore u paragrafu 18, koje su pomagale VRS-u da razoruža jedinice Nizozemskog bataljona u Potočarima i okolini.

b. Kontrola iseljavanja muslimanskog stanovništva iz enklava:

- i. dana 12. i 13. jula komandovao je snagama MUP-a, navedenim gore u paragrafu 18, koje su snagama VRS-a pomagale u organizaciji prijevoza žena i djece Muslimana autobusima i kamionima na područja izvan kontrole VRS-a. Dana 12. i 13. jula, bio je u Potočarima i komandovao je snagama MUP-a, navedenim gore u paragrafu 18, koje su se ondje nalazile i pomagale VRS-u u obezbjeđenju i kontrolisanju muslimanskog stanovništva. Kao komandant, bio je odgovoran za

postupanje sa svim tim ženama i djecom, bosanskim Muslimanima, i dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio;

- ii. dana 12. i 13. jula, bio je u Potočarima i komandovao je snagama MUP-a, navedenim gore u paragrafu 18, koje su se ondje nalazile i pomagale VRS-u u zatočenju i prijevozu muškaraca Muslimana iz Potočara u zatočeničke centre izvan enklave u gradu Bratuncu. Kao komandant, bio je odgovoran za postupanje sa svim tim zarobljenim bosanskim Muslimanima i bio je dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio; i
 - iii. dana 13. jula, bio je na potezu puta Bratunac–Konjević-Polje i komandovao snagama MUP-a, navedenim gore u paragrafu 18, koje su se ondje nalazile i pomagale VRS-u u hvatanju i zatočenju hiljada vojno sposobnih muškaraca i mladića iz Srebrenice, te njihovom prijevozu na mjesta zatočenja izvan enklave. Kao komandant, bio je odgovoran za postupanje sa svim tim zarobljenim bosanskim Muslimanima i bio je dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.
82. Milorad Trbić, djelujući individualno ili u dogovoru s ostalim učesnicima udruženog zločinačkog poduhvata u cilju prisilnog premještanja i deportacije stanovništva Srebrenice i Žepe, svjestan toga da je protjerivanje Muslimana iz enklava protivpravno, počinio je djela u cilju realizacije udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u paragrafima od 30.6 do 30.12, 31.4, 32, od 34 do 37 ove Optužnice i u nastavku teksta:
- a. Kontrola iseljavanja muslimanskog stanovništva iz enklava:
 - i. dana 13. i 14. jula 1995., pomagao je u organizaciji prijevoza, zatočenju i obezbjeđenju muškaraca Muslimana iz Srebrenice, koji su iz Bratunca autobusima i kamionima prevezeni na mjesta zatočenja na području Zvornika, uključujući Orahovac, Petkovce, Ročević i Kulu, te Dom kulture u Pilici. Na osnovu ovlašćenja koje je dobio od svog komandanta, **VINKA PANDUREVIĆA**, bio je odgovoran za postupanje sa svim tim zarobljenim bosanskim Muslimanima i bio je dužan da se postara za njihovu bezbjednost i dobrobit. On to nije učinio.

Udruženi zločinački poduhvat III (prošireni vid)

83. **RADIVOJE MILETIĆ, MILAN GVERO, VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ i LJUBOMIR BOROVČANIN** mogli su predvidjeti da će srpske snage tokom udruženog zločinačkog poduhvata radi prisilnog premještanja i deportacije stanovništva iz enklava Srebrenica i Žepa počiniti pojedinačna krivična djela, kao što su pojedinačna situaciono uslovljena ubistva i djela progona opisana u paragrafima 31 i 48 ove Optužnice. Izraz "situaciono uslovljena" u ovoj se Optužnici koristi za ubistva i druga krivična djela koja su izvršili vojnici pojedinci, djelujući samostalno i vjerovatno ne po naređenju svojih starješina.

TAČKA 7: Nehumana djela (prisilno premještanje), **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjiv prema članovima 5(i) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda, a za **VINKA PANDUREVIĆA** i **LJUBOMIRA BOROVIČANINA**, prema članu 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 8 (Deportacija)

Svojim radnjama i propustima opisanim u gornjim paragrafima, **RADIVOJE MILETIĆ, MILAN GVERO, VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ** i **LJUBOMIR BOROVIČANIN** odgovorni su za sljedeće:

84. Krivično djelo deportacije počinjeno je, izvršeno i provedeno na sljedeći način i sljedećim sredstvima:
 - a. prisilnim iseljavanjem muškaraca, bosanskih Muslimana, iz Žepe, preko Drine u Srbiju, uslijed stvaranja nepodnošljivih životnih uslova u enklavi ograničavanjem dostave pomoći u enklavu i zastrašivanjem i terorisanjem stanovništva tako što su granatirana civilna područja i vršeni napadi na enklavu, kako je opisano u paragrafu 71 ove Optužnice.

TAČKA 8: Deportacija, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjiv prema članovima 5(d) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda, a za **VINKA PANDUREVIĆA** i **LJUBOMIRA BOROVIČANINA**, prema članu 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

OPŠTI NAVODI

85. Sve vrijeme na koje se odnosi ova Izmijenjena optužnica u Republici Bosni i Hercegovini postojao je oružani sukob.
86. Sve vrijeme na koje se odnosi ova Optužnica optuženi su bili obavezni da poštuju zakone i običaje ratovanja.
87. Sva djela i propusti koji se stavljaju na teret optuženima kao zločini protiv čovječnosti bili su dio rasprostranjenog, odnosno sistematskog napada na civile, bosanske Muslimane, iz Srebrenice i Žepe i njihove okoline.

INDIVIDUALNA KRIVIČNA ODGOVORNOST

Krivična odgovornost prema članu 7(1)

88. Na osnovu člana 7(1) Statuta Međunarodnog suda, **RADIVOJE MILETIĆ, MILAN GVERO, VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGAN NIKOLIĆ** i **LJUBOMIR BOROVIČANIN** individualno su odgovorni za krivična djela za koja se terete u ovoj Optužnici. Svaki od njih je počinio, planirao, poticao, naredio i na drugi način pomagao i podržavao planiranje, pripremu i izvršenje krivičnih djela za koja se terete, kako se detaljno navodi u ovoj Optužnici. Kada se u

ovoj Optužnici koristi riječ "počiniti", misli se na jedan oblik saizvršilaštva pod nazivom Udruženi zločinački poduhvat (dalje u tekstu: UZP). Kako je opisan u ovoj Optužnici, udruženi zločinački poduhvat podrazumijeva učešće barem dvije osobe koje su se dogovorile da će ostvariti zločinački cilj u nekom zločinačkom poduhvatu.

89. U ovoj Optužnici, udruženi zločinački poduhvat ukazuje na zločinački pokušaj da se muslimansko stanovništvo protjera iz enklava Srebrenica i Žepa, te ubiju svi zarobljeni vojno sposobni muškarci iz enklave Srebrenica, kao što je navedeno u Optužnici.
90. **VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ i LJUBOMIR BOROVIČANIN** bili su upoznati s planom ubijanja vojno sposobnih muškaraca Muslimana iz Srebrenice i učestvovali su u njegovoj realizaciji. Svi optuženi su imali zločinačku namjeru i stanje svijesti potrebne za počinjenje pojedinačnih krivičnih djela za koja se, u vezi s tim planom, terete u Optužnici (u vezi s traženom *mens rea* za svako od krivičnih djela, vidi *Prilog C* ovoj Optužnici), a njihova djela su u velikoj mjeri pomogla i omogućila počinjenje tih krivičnih djela. Učešće optuženih u gorenavedenom udruženom zločinačkom poduhvatu s ciljem ubijanja vojno sposobnih muškaraca Muslimana iz Srebrenice, kao i konkretna djela i odgovornosti navedeni u ovoj Optužnici zadovoljavaju elemente potrebne za zaključak da su, prema članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda, **VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ i LJUBOMIR BOROVIČANIN** "počinili", "planirali", "poticali", "naredili" i na drugi način "pomagali i podržavali" genocid, zločine protiv čovječnosti (uključujući ubistvo, progone, prisilno premještanje i nehumana djela), te ubistvo kao kršenje zakona i običaja ratovanja.
91. **RADIVOJE MILETIĆ, MILAN GVERO, VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ i LJUBOMIR BOROVIČANIN** bili su upoznati s planom stvaranja nepodnošljivih uslova za život muslimanskog stanovništva Srebrenice i Žepe i njihovog prisilnog uklanjanja iz tih enklava na područja izvan RS i učestvovali su u realizaciji tog plana. Svi optuženi imali su zločinačku namjeru i stanje svijesti potrebne za počinjenje pojedinačnih krivičnih djela za koja se, u vezi s tim planom, terete u Optužnici, a njihova djela su u velikoj mjeri pomogla i omogućila počinjenje tih krivičnih djela. Učešće optuženih u navedenom udruženom zločinačkom poduhvatu s ciljem uklanjanja muslimanskog stanovništva, kao i konkretna djela i odgovornosti opisani u ovoj Optužnici zadovoljavaju elemente potrebne za zaključak da su, prema članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda, **RADIVOJE MILETIĆ, MILAN GVERO, VINKO PANDUREVIĆ, LJUBIŠA BEARA, VUJADIN POPOVIĆ, DRAGO NIKOLIĆ i LJUBOMIR BOROVIČANIN** "počinili", "planirali", "poticali", "naredili" i na drugi način "pomagali i podržavali" zločine protiv čovječnosti (uključujući ubistvo, progone, prisilno premještanje i nehumana djela), te ubistvo kao kršenje zakona i običaja ratovanja.
92. Kao zasebna i samostalna osnova za krivičnu odgovornost prema članu 7(1), prisutnost **LJUBOMIRA BOROVIČANINA** na mjestu pogubljenja u

skladištu u Kravici ili u njegovoj blizini, opisana u paragrafima 30.4 i 43(a)(iii) ove Optužnice, kao i činjenica da se nije zauzeo kako bi se tamo zaštitili preživjeli zarobljenici, predstavljaju (a) poticanje, podršku, pomaganje i podržavanje fizičkih izvršilaca tih ubistava, budući da je njegova prisutnost stimulirala i potakla fizičke izvršioce pogubljenja u Kravici, koji su nastavili ubijati zarobljenike dok je **LJUBOMIR BOROVIČANIN** bio na mjestu pogubljenja, kao i poslije njegovog odlaska; i (b) hotimično neizvršavanje njegove zakonske dužnosti, koje za sobom povlači krivičnu odgovornost u skladu s članom 7(1) kao propust, zato što je **LJUBOMIR BOROVIČANIN** tokom poslijepodneva/večeri 13. jula imao nadzor i/ili kontrolu nad svim Muslimanima zatočenim u skladištu u Kravici, kojih je bilo više od 1.000. Njegova zakonska dužnost bila je da te zatočenike zaštiti od zla koje su im mogli nanijeti njegovi vojnici i drugi, uključujući barem jednog pripadnika "Crvenih beretki", jedinice u sastavu Bratunačke brigade. Uprkos mogućnosti da to učini, **LJUBOMIR BOROVIČANIN** nije zaštitio sve zarobljenike pod svojom kontrolom koji su bili zatočeni u skladištu u Kravici.

Krivična odgovornost prema članu 7(3)

93. **VINKO PANDUREVIĆ i LJUBOMIR BOROVIČANIN** takođe, ili alternativno, snose krivičnu odgovornost kao komandanti za djela svojih podređenih prema članu 7(3) Statuta Međunarodnog suda. Takva krivična odgovornost jeste odgovornost nadređenih za djela njihovih podređenih ako su kao nadređeni znali ili je bilo razloga da znaju da se njihovi podređeni spremaju da počinu takva djela ili su ih već počinili, a oni kao nadređeni nisu preduzeli potrebne i razumne mjere da takva djela spriječe ili da kazne njihove izvršioce.
94. Krivična djela podređenih **VINKA PANDUREVIĆA** za koja on snosi odgovornost su opisana u paragrafima od 30.6 do 30.15, 31.4, 32, 39, 42, 44, 54, 67, 77, 80 i 82 ove Optužnice.
95. Krivična djela podređenih **LJUBOMIRA BOROVIČANINA** za koja on snosi odgovornost su opisana u paragrafima 30.4, 30.4.1., 43, od 60 do 64 i 81 ove Optužnice.

Sve prethodno navedeno predstavlja kršenje članova 3, 4(3), 4(3)(b), 5(a), 5(b), 5(d), 5(h), 5(i), 7(1) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

Dana 4. avgusta 2006.
U Haagu, Nizozemska

/potpis na originalu/
Carla Del Ponte,
tužilac

[pečat Tužilaštva]

Prilog A

UČESNICI UDRUŽENOG ZLOČINAČKOG PODUHVATA

(1) S CILJEM DA SE STANOVNICI BOSANSKI MUSLIMANI IZ SREBRENICE I ŽEPE PRISILNO PREMJEŠTE I DEPORTUJU

(2) S CILJEM DA SE VOJNO SPOSOBNI MUŠKARCI MUSLIMANI IZ SREBRENICE POBIJU:

96. Udruženi zločinački poduhvat s ciljem da se muslimansko stanovništvo Srebrenice i Žepe prisilno premjesti ili deportuje i udruženi zločinački poduhvat s ciljem da se vojno sposobni muškarci Muslimani iz Srebrenice pobiju navode se u Optužnici kao dva udružena zločinačka poduhvata. Međutim, u oba su učestvovali isti oficiri, među kojima su bili sljedeći:
97. Radovan Karadžić, predsjednik RS; general Ratko Mladić, komandant VRS-a; general Milenko Živanović, komandant Drinskog korpusa; general Radislav Krstić, načelnik Štaba/zamjenik komandanta i komandant Drinskog korpusa; general Zdravko Tolimir, pomoćnik komandanta za obavještajno-bezbjednosne poslove, Glavni štab; general **RADIVOJE MILETIĆ**, načelnik Odjeljenja za nastavno-operativne poslove i zastupnik načelnika Glavnog štaba; general **MILAN GVERO**, pomoćnik komandanta za moral, vjerska i pravna pitanja; pukovnik Petar Salapura, načelnik za obavještajne poslove Glavnog štaba; pukovnik **LJUBIŠA BEARA**, načelnik za bezbjednost Glavnog štaba; pukovnik Radoslav Janković, oficir za obavještajne poslove Glavnog štaba; major Dragomir Pećanac, oficir za bezbjednost Glavnog štaba; potpukovnik **VUJADIN POPOVIĆ**, načelnik za bezbjednost Drinskog korpusa; potpukovnik Rajko Krsmanović, načelnik saobraćajne službe Drinskog korpusa; pukovnik Lazar Aćamović, pomoćnik komandanta pozadinskih službi Drinskog korpusa; pukovnik Vidoje Blagojević, komandant Bratunačke brigade; kapetan Momir Nikolić, načelnik za bezbjednost i obavještajne poslove Bratunačke brigade; pukovnik **VINKO PANDUREVIĆ**, komandant Zvorničke brigade; potpukovnik Dragan Obrenović, zamjenik komandanta i načelnik Štaba Zvorničke brigade; poručnik **DRAGO NIKOLIĆ**, načelnik bezbjednosti Zvorničke brigade; kapetan Milorad Trbić, oficir za bezbjednost Zvorničke brigade; i **LJUBOMIR BOROVIĆ**, zamjenik komandanta Specijalne brigade policije Ministarstva unutrašnjih poslova RS.
-
98. U provođenju UZP-a s ciljem prisilnog premještanja i deportovanja muslimanskog stanovništva Srebrenice i Žepe, kao i UZP-a s ciljem ubijanja vojno sposobnih muškaraca iz Srebrenice, učestvovali su i razni drugi pojedinci, kao i vojne i policijske jedinice, među kojima su bili sljedeći:

Jedinice Drinskog korpusa

elementi Vojne policije Drinskog korpusa
elementi 5. inženjerskog bataljona
elementi Bratunačke brigade
elementi Zvorničke brigade
elementi Miličke brigade
elementi Vlaseničke brigade
elementi Višegradsko-goraždanske brigade
elementi Rogatičke brigade
elementi Biračke brigade
elementi 1. samostalnog pješadijskog bataljona Skelani

Jedinice Glavnog štaba

elementi 10. diverzantskog odreda
elementi 65. motorizovanog zaštitnog puka

Jedinice MUP-a

elementi specijalne brigade policije Republike Srpske
elementi policije opštine Bratunac
elementi policije opštine Zvornik
elementi jedinice "Škorpioni" srpskog MUP-a

Prilog B**Vojna struktura Vojske Republike Srpske ("VRS")**

99. Oružane snage Republike Srpske sastojale su se od Vojske Republike Srpske i jedinica Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske.
100. U julu 1995., Oružane snage Republike Srpske bile su pod komandom i kontrolom vrhovnog komandanta Radovana Karadžića. Njegov štab bio je na Palama.
101. U okviru strukture VRS-a neposredno podređen vrhovnom komandantu bio je Glavni štab VRS-a, koji je imao sjedište u Han-Pijesku i kojim je komandovao general Ratko Mladić. Dužnost komandanta Glavnog štaba bila je da izdaje propise, zapovijesti i uputstva za provođenje naloga vrhovnog komandanta, te da vrši komandne funkcije koje mu povjeri vrhovni komandant. Glavni štab VRS-a sastojao se od viših štapskih oficira, uključujući i načelnika štaba/zamjenika komandanta, načelnika Odjeljenja nastavno-operativnih poslova/zastupnika načelnika štaba, nekoliko pomoćnika komandanta (između ostalih i pomoćnika komandanta za moral, vjerska i pravna pitanja i pomoćnika komandanta za bezbjednost i obavještajne poslove), štapskih oficira i pomoćnog štapskog osoblja, te od nekoliko specijalizovanih vojnih jedinica kao što su: 65. motorizovani zaštitni puk predviđen kao zaštitna i borbena jedinica Glavnog štaba, te 10. diverzantski odred, jedinica obučena za dejstva iza neprijateljskih linija i druge specijalne borbene zadatke.
102. Glavnina borbenih snaga samog VRS-a bila je raspodijeljena u šest geografski definisanih korpusa koji su svi bili podređeni generalu Mladiću i bili su pod njegovom komandom, a samim tim i pod komandom vrhovnog komandanta Radovana Karadžića. U julu 1995., tih šest korpusa bili su: Drinski korpus, 1. krajiški korpus, 2. krajiški korpus, Sarajevsko-romanijski korpus, Hercegovački korpus i Istočnobosanski korpus.
103. Svaki od šest gorenavedenih korpusa imao je svog komandanta i komandno osoblje, a svi su oni unutar lanca komandovanja u VRS-a bili direktno podređeni generalu Mladiću.
104. Milenko Živanović imenovan je za prvog komandanta Drinskog korpusa kada je ovaj formiran 1. novembra 1992., a dužnost komandata Drinskog korpusa obavljao je do oko 20:00 sati 13. jula 1995., kada je na njegovo mjesto postavljen general Radislav Krstić. General Krstić bio je komandant Drinskog korpusa od oko 20:00 sati 13. jula 1995. pa do kraja rata. Prije unapređenja u komandanta, general Krstić bio je načelnik Štaba/zamjenik komandanta Drinskog korpusa, a na toj dužnosti bio je od oktobra 1994.
105. Dužnosti načelnika Štaba i zamjenika komandanta Drinskog korpusa ili bilo koje brigade Drinskog korpusa uvijek je obavljala jedna osoba. U slučaju da komandant zbog odsutnosti ili onemogućenosti iz zdravstvenih ili drugih razloga ne može da vrši komandne funkcije, načelnik Štaba/zamjenik komandanta je automatski i bez dodatnih odobrenja bio ovlašten da preuzme i

vrši komandnu vlast nad podređenim jedinicama, u skladu s opštim ciljevima komandanta. S obzirom na to, funkcija načelnika Štaba/zamjenika komandanta je položaj koji uključuje odgovornost nadređenog u smislu člana 7(3) Statuta Međunarodnog suda, a, pored toga, lice koje je na tom položaju može snositi krivičnu odgovornost po članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

106. Na čelu Štaba Drinskog korpusa bio je načelnik Štaba, kako je opisano u prethodnom paragrafu. Štab komande sa sjedištem u Vlasenici imao je tri stručna organa, kojima su na čelu bili pomoćnici komandanta. Ti stručni organi bili su organ bezbjednosti, organ za moral, vjerska i pravna pitanja, te organ Korpusa za pozadinu (tj. logistiku). Pored pomenutih stručnih organa, Štab Korpusa imao je desetak operativnih organa odgovornih za dnevno planiranje, operacije i borbene funkcije Korpusa. Ti operativni organi bili su: odjeljenje za operativno-nastavne poslove, odjeljenje za obavještajne poslove, odjeljenje za oklopno-mehanizovane jedinice, odjeljenje za atomsko-biološko-hemijsku odbranu, odjeljenje za inženjeriju, artiljerijsko-raketno odjeljenje, odjeljenje veze, odjeljenje za protivvazдушnu odbranu, odjeljenje za personalne poslove i odjeljenje za elektronsko obezbjeđenje.
107. U sastavu Drinskog korpusa bilo je približno 15.000 vojnika, organizovanih u 13 geografski definisanih podređenih jedinica, među kojima su bile: 1. zvrnička pješadijska brigada, 1. vlasenička laka pješadijska brigada, 1. birčanska laka pješadijska brigada, 1. milička laka pješadijska brigada, 1. bratunačka laka pješadijska brigada, 2. romanijska motorizovana brigada, 1. podrinjska laka pješadijska brigada, 5. podrinjska laka pješadijska brigada, 5. mješoviti artiljerijski puk, 5. bataljon vojne policije, 5. inženjerijski bataljon, 5. bataljon veze i 1. samostalni pješadijski bataljon Skelani.
108. Svaka brigada, puk i bataljon pomenuti u prethodnom paragrafu imali su svoj štab komande i brojne podređene jedinice u vidu bataljona, četa i vodova. Komanda i vojnici Bratunačke i Zvrničke brigade Drinskog korpusa odigrali su značajnu ulogu u zločinima za koje se optuženi ovdje terete. Komandna struktura dotičnih brigada bila je sljedeća:

A. 1. bratunačka laka pješadijska brigada

Štab komande

Podređene jedinice

1. pješadijski bataljon
2. pješadijski bataljon
3. pješadijski bataljon
4. pješadijski bataljon

Rezervni bataljon

Mješovita artiljerijska baterija

Inženjerijski vod

Vod vojne policije

Interventni vod ("Crvene beretke")

B. 1. zbornička pješadijska brigada

Štab komande

Podređene jedinice

1. pješadijski bataljon
2. pješadijski bataljon
3. pješadijski bataljon
4. pješadijski bataljon
5. pješadijski bataljon
6. pješadijski bataljon
7. pješadijski bataljon
8. pješadijski bataljon
Rezervni bataljon
Pozadinski bataljon
Mješoviti artiljerijski divizion
Oklopno-mehanizovana četa
Četa vojne policije
Četa lake protivavionske artiljerije
Inžinjerijska četa
Podrinjski odred ("Vukovi sa Drine")
Vod veze

109. Na čelu svakog štaba brigade bio je načelnik štaba/zamjenik komandanta brigade. Struktura i funkcija štaba brigade u osnovi je bila ista kao i štaba korpusa, ali u manjem obimu.
110. Što se tiče štabova brigada, jedna značajna razlika odnosi se na ulogu organa za bezbjednost. U strukturi lake pješadijske brigade, dužnosti pomoćnika komandanta za bezbjednost i obavještajne poslove obavlja ista osoba. U redovnoj strukturi pješadijske brigade, dužnost pomoćnika komandanta za bezbjednost je odvojena od dužnosti načelnika organa za obavještajne poslove.
111. Pored Bratunačke, Zvorničke i Vlaseničke brigade, u vremenu na koje se odnosi ova optužnica, u zoni odgovornosti Drinskog korpusa bile su prisutne i jedinice Glavnog štaba VRS-a, jedinice drugih korpusa VRS-a, te snage "specijalne policije" Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske i redovne policijske snage na nivou opština (PJP). Konkretno, te jedinice su bile:
- (1) elementi 65. motorizovanog zaštitnog puka (Glavni štab VRS-a)
 - (2) elementi 10. diverzantskog odreda (Glavni štab VRS-a)
 - (3) elementi "specijalne policije" Republike Srpske (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (4) Zvornička policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)

- (5) Vlasenička policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (6) Milićka policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (7) Bratunačka policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (8) Skelanska policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (9) Višegradska policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (10) Rogatička policija (Ministarstvo unutrašnjih poslova)
 - (11) elementi 5. inženjerijskog bataljona Drinskog korpusa
 - (12) elementi jedinice "Škorpioni" srpskog MUP-a
112. Svi entiteti pomenuti u prethodnih pet paragrafa, izuzev onog navedenog pod brojem 12, odnosno jedinice "Škorpioni", bili su jedinice VRS-a ili Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske i sve su bile legalno organizovane i funkcionisale su u skladu s odgovarajućim zakonima Republike Srpske, te pod komandom pojedinaca naimenovanih u skladu s odgovarajućim zakonima Republike Srpske.
113. Cijelo geografsko područje srebreničke enklave nalazilo se unutar zone odgovornosti Drinskog korpusa VRS-a (vidi Priloge D i E). Konkretno, srebrenička enklava se nalazila na teritoriji za koju su bili zaduženi 1. bratunačka laka pješadijska brigada, 1. milićka laka pješadijska brigada i Samostalni bataljon Skelani. Nadalje, sva krivična djela za koja se optuženi terete počinjena su u zoni odgovornosti Drinskog korpusa, prvenstveno u zonama odgovornosti 1. zborničke brigade, 1. miličke lake pješadijske brigade i 1. bratunačke lake pješadijske brigade. Geografsko područje enklave Žepa takođe se nalazilo unutar zone odgovornosti Drinskog korpusa. Enklava Žepa je bila na teritoriji za koju su bili zaduženi 1. podrinjska laka pješadijska brigada ("1. rogatička brigada"), 5. podrinjska laka pješadijska brigada ("5. višegradsko-goraždanska brigada") i 1. samostalni pješadijski bataljon Skelani.

Prilog C

Mens rea krivičnih djela za koja se optuženi terete

114. **Genocid:** Član 4(3)(a), optuženi i/ili izvršilac djelovali su s namjerom da se u cijelosti ili djelimično uništi neka nacionalna, etnička, rasna ili vjerska grupa kao takva.
115. **Udruživanje radi vršenja genocida:** Član 4(3)(b), dogovor dvojice ili više optuženih i/ili izvršilaca sklopljen je s namjerom da se u cijelosti ili djelimično uništi neka nacionalna, etnička, rasna ili vjerska grupa kao takva.
116. **Istrebljivanje:** Član 5(b), optuženi i/ili izvršilac djelovali su s diskriminatornom namjerom, odnosno namjerom diskriminisanja po nacionalnoj, političkoj, etničkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi.
117. **Ubistvo:** Članovi 5(a) i 3, optuženi i/ili izvršilac djelovali su s namjerom da ubiju ili nanesu teške tjelesne povrede ili teške ozljede, s razumno mogućom sviješću da će takve radnje ili propusti vjerovatno dovesti do smrti ili s namjerom da hotimično djeluju u cilju ubistva, znajući da će takva radnja (odnosno, takve radnje) bitno doprinijeti ubistvu nekog pojedinca ili nekih pojedinca, ili da će do njega dovesti.
118. **Progoni:** Član 5(h), optuženi i/ili izvršilac djelovali su s diskriminatornom namjerom, odnosno namjerom diskriminisanja po nacionalnoj, političkoj, etničkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi.
119. **Prisilno premještanje:** Član 5(i), optuženi i/ili izvršilac djelovali su s namjerom da se jedna ili više osoba trajno prisilno isele.
120. **Deportacija:** Član 5(d), optuženi i/ili izvršilac djelovali su s namjerom da se jedna ili više osoba trajno prisilno isele.

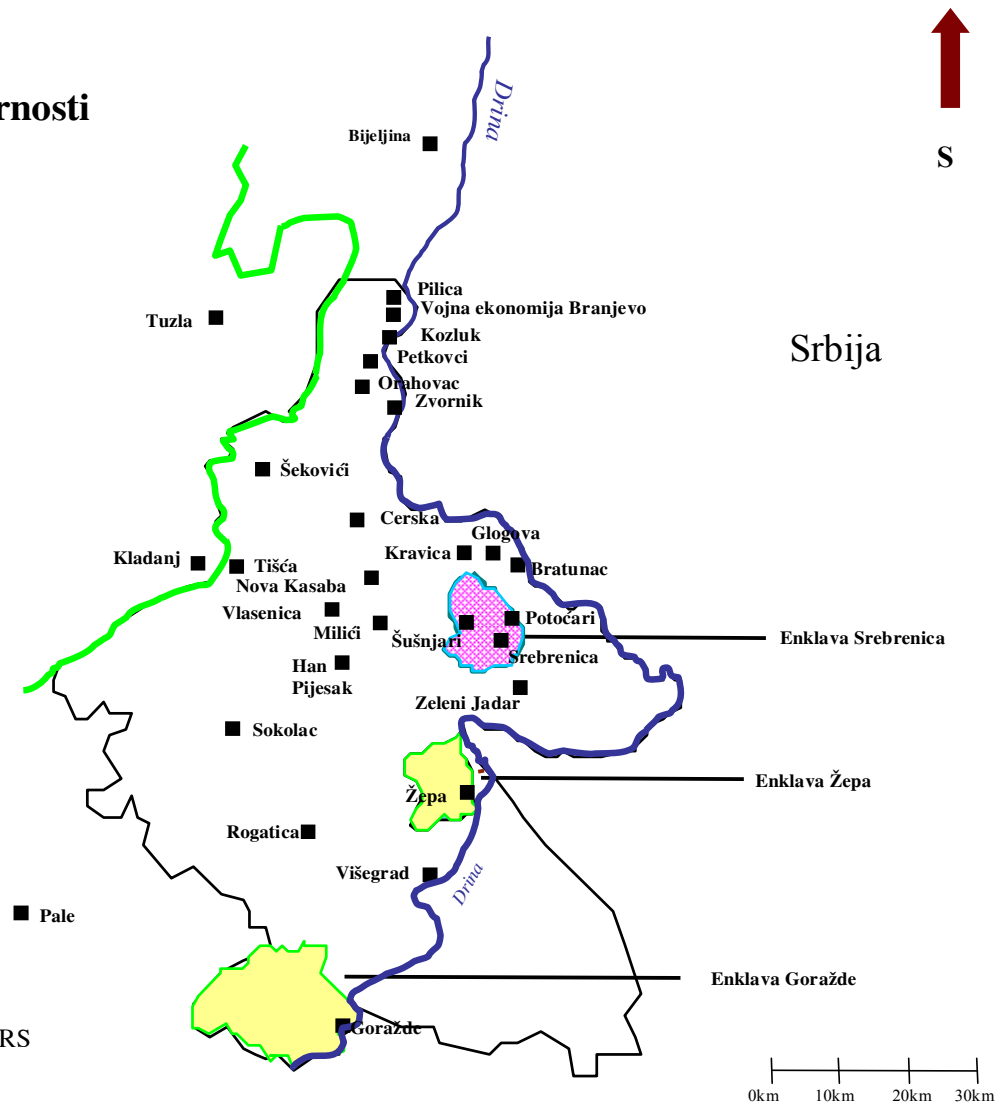
PRILOG D

**Karta zone odgovornosti
Drinskog korpusa
11. juli 1995.**

PRILOG E

**Detaljna karta zone odgovornosti
Drinskog korpusa
11. juli 1995.**

- █ Približna linija sukoba - juli 1995
- █ Zona odgovornosti - Drinski korpus VRS
- █ Enklave UN-a

0km 10km 20km 30km

Spisak 1

uz

Optužnicu od 4. avgusta 2006.

123 (d). Fizički izvršioци:

Par. 30.2

Rijeka Jadar

2. četa PJP Zvornik;
Nenad Deronjić, policajac iz Bratunca

Par. 30.4

Skladište u Kravici

specijalna brigada policije, 2. odred iz Šekovića:
Rade Čturić, zamjenik komandanta

specijalna brigada policije, 2. odred iz Šekovića, vod iz Skelana:
Krst Dragičević, Brano Džinić, Slobodan Jakovljević,
Velibor Maksimović, Branislav Medan, Petar Mitrović,
Aleksandar Radovanović, Miladin Stevanović, Miloš Stupar,
Milenko Trifunović, Dragiša Živanović

Bratunačka brigada, 3. bataljon, Interventni vod "Crvene beretke":
Miroslav Stanojević

Civil:
Milovan Matić

Par. 30.6

Orahovac

Zvornička brigada, 4. pješadijski bataljon:
Gojko Simić

Par. 30.11

Vojna ekonomija Branjevo

Glavni štab VRS-a, 10. diverzantski odred:
vod iz Bijeljine –

Marko Boskić, Dražen Erdemović, Zoran Goronja, Franc Kos,
Stanko Savanović

vod iz Vlasenice –
Aleksandar Cvetković, Brano Gojković, Vlastimir Golijan

Istočnobosanski korpus, jedinica "Panteri":
Radenko Tomić

Par. 30.15.1

Pogubljenja nedaleko od Snagova

policajac iz opštinske policijske stanice u istočnoj Bosni

Par. 30.16

Trnovo

srpski MUP, jedinica "Škorpioni":
Slobodan Davidović, Aleksandar Medić, Branislav Medić,
Slobodan Medić, Pera Petrašević, Aleksandar Vukov